

UCHWAŁA Nr 75
Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
z dnia 27 kwietnia 2021 roku

w sprawie ustalenia programu studiów kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej dla poziomu studiów pierwszego stopnia - licencjackich o profilu ogólnoakademickim

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 roku poz. 478 ze zm.), na wniosek Dziekana Wydziału Sztuki, pozytywnie zaopiniowany przez Radę Edukacyjną, Senat Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (zwany dalej „Senatem”) uchwala, co następuje:

§ 1

1. Senat ustala program studiów kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej dla poziomu studiów pierwszego stopnia - licencjackich z 6-semestralnym okresem nauki o profilu ogólnoakademickim, stanowiący załączniki 1- 3.
2. Program studiów, o którym mowa w ust. 1 obowiązuje od cyklu kształcenia 2021/2022.
3. Dziekan Wydziału Sztuki dostosuje organizację procesu kształcenia do wymagań określonych w programie studiów, o którym mowa w ust. 1.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Senatu
Rektor

dr hab. Jerzy A. Przyborowski, prof. UWM

**Efekty uczenia się dla kierunku
edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej**

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedziny nauki/sztuki i dyscypliny naukowej/artystycznej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny sztuki, dyscypliny artystycznej: sztuki muzyczne (100%).
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów /liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia – licencjackie, 6 semestrów – 180 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji** – 6.
5. **Absolwent:** posiada wiedzę i umiejętności wykwalifikowanego muzyka jak również kreatora kultury muzycznej w społeczeństwie w zakresie edukacji i animacji muzycznej. Wykazuje umiejętności w komunikacji z otoczeniem, radzenia sobie ze stresem. Umie posługiwać się terminologią i specjalistycznym językiem z zakresu sztuki muzycznej, samodzielnie poszerzać swoją wiedzę i rozwiązywać problemy zawodowe. Potrafi gromadzić i przetwarzać informację posługując się warsztatem metodologicznym z obszaru edukacji muzycznej. Wyposażony jest w wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne do prowadzenia zajęć w zakresie szkolnej edukacji muzycznej. Przygotowany jest do pracy w instytucjach upowszechniania kultury, w amatorskim ruchu muzycznym. Posiada znajomość języka obcego na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. Ponadto jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.
5.1 Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się:

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej: sztuki muzyczne	Opis charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji dla dziedziny sztuki	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
W zakresie wiedzy o realizacji prac artystycznych			
SZ/SMA_P6S_WG	podstawowe zasady dotyczące realizacji prac artystycznych związanych z kierunkiem studiów oraz zasady dotyczące środków ekspresji i umiejętności warsztatowych pokrewnych dyscyplin artystycznych	KA6_WG1	podstawową literaturę muzyczną oraz repertuar z zakresu muzyki wokalne, instrumentalnej i wokarno-instrumentalnej, sposób tworzenia, analizowania, wykonywania, interpretowania oraz improwizowania
		KA6_WG2	elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi
		KA6_WG3	metodologiczny warsztat badań naukowych studiowanego kierunku, sposoby analizowania, syntezy i interpretowania danych
W zakresie rozumienia kontekstu dyscyplin artystycznych			
SZ/SMA_P6S_WG	podstawowe linie rozwojowe w historii poszczególnych dyscyplin artystycznych, reprezentatywne dzieła z ich spuścizny oraz publikacje związane z tymi zagadnieniami	KA6_WG4	kierunki w rozwoju historii muzyki, ich reprezentatywne dzieła oraz podstawowe publikacje z tego obszaru
	style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze i odtwórcze	KA6_WG5	style i gatunki muzyczne oraz związane z nimi tradycje twórcze i wykonawcze
	tendencje rozwojowe z zakresu poszczególnych dyscyplin artystycznych do których jest przyporządkowany kierunek studiów	KA6_WG6	proces ewolucji i rozwoju dyscyplin muzycznych oraz edukacji muzycznej
	problematykę związaną z technologiami stosowanymi w dyscyplinie artystycznej (w ujęciu całościowym) i rozwojem technologicznym związanym z zawodem artysty danej specjalności	KA6_WG7	problematykę dotyczącą podstawowych nowoczesnych technologii stosowanych w muzyce

	powiązania i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami programu studiów	KA6_WG8	mechanizmy łączące praktykę z teorią na studiowanym kierunku
		KA6_WG9	zagadnienia dotyczące budowy i higieny aparatu głosowego oraz posiada wiedzę z zakresu historii, budowy instrumentów muzycznych, ich konserwacji i strojenia
		KA6_WG10	problematykę pedagogiki i psychologii pozwalającą na rozumienie i interpretowanie procesów rozwoju, wychowania, socjalizacji oraz kształcenia
		KA6_WG11	strukturę, funkcje, podstawy prawne systemu oświaty oraz zagadnienia dydaktyki przedmiotu muzyka na różnych etapach edukacyjnych
	podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego, podstawową problematykę dotyczącą finansowych, marketingowych i prawnych aspektów zawodu artysty danej specjalności	KA6_WG12	zasady konstruowania projektów artystycznych, ochrony własności intelektualnej, ergonomii, przepisów BHP oraz finansowych i marketingowych aspektów zawodu artysty i nauczyciela.
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
W zakresie umiejętności ekspresji artystycznej			
SZ/SMA_P6S_UW	tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne oraz dysponować umiejętnościami potrzebnymi do ich wyrażenia	KA6_UW1	dokonać wyboru oraz opracować koncepcję wykonawczą utworów muzycznych prezentując je w roli wokalisty, instrumentalisty, dyrygenta
		KA6_UW2	posługiwać się podczas prezentacji własnej koncepcji wykonawczej prawidłową techniką wokálną, techniką gry na instrumencie, odpowiednim warsztatem dyrygenckim
W zakresie umiejętności realizacji prac artystycznych			
SZ/SMA_P6S_UW	biegle słuchowo rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go i operować nim	KA6_UW3	biegle słuchowo rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go, przekształcać i operować nim

	wykonywać reprezentatywny repertuar związany z kierunkiem studiów oraz w podstawowym zakresie interpretować utwory reprezentujące różne style muzyczne, a także przekazywać dzieło muzyczne w pełni – jego materiał dźwiękowy, formę i zawarte w nim idee	KA6_UW4	zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytać zapis muzyczny i wykonać repertuar z zakresu muzyki wokalne, instrumentalnej i wokarno-instrumentalnej
		KA6_UW5	współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego
W zakresie umiejętności kreacji artystycznej			
SZ/SMA_P6S_UW	realizować własne działania artystyczne oparte na zróżnicowanych stylistycznie koncepcjach wynikających ze swobodnego i niezależnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji i emocjonalności	KA6_UW6	wykorzystywać świadomie intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej
W zakresie umiejętności improwizacyjnych			
SZ/SMA_P6S_UW	kształtować i tworzyć prezentacje w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu muzycznego, scenariusza lub tekstu dramatu	KA6_UW7	tworzyć improwizację do wybranego materiału muzycznego
W zakresie umiejętności warsztatowych			
SZ/SMA_P6S_UW SZ/SMA_P6S_UU	korzystać z umiejętności warsztatowych umożliwiających realizację własnych koncepcji artystycznych oraz stosować efektywne techniki ćwiczenia tych umiejętności umożliwiające ciągły ich rozwój przez samodzielną pracę	KA6_UW8	stosować techniki ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności wokalnych, dyrygenckich i instrumentalnych
		KA6_UW9	wykorzystywać praktycznie wiedzę z obszaru ergonomii i bhp w pracy muzyka i nauczyciela
		KA6_UW10	posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej

W zakresie umiejętności werbalnych			
SZ/SMA_P6S_UK	przygotowywać typowe prace pisemne i wystąpienia ustne dotyczących zagadnień szczegółowych związanych z kierunkiem studiów z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i różnych źródeł.	KA6_UK1	konstruować wypowiedź ustną i pisemną na wybrany temat muzyczny i pedagogiczny w oparciu o źródła
		KA6_UK2	formułować podstawowe pojęcia teoretyczne w tworzeniu pisemnej pracy dyplomowej
		KA6_UK3	stosować umiejętności dydaktyczne niezbędne do realizacji zadań edukacyjnych i wychowawczych szkoły oraz dostosowania programów do indywidualnych możliwości uczniów
		KA6_UK4	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
W zakresie umiejętności w zakresie publicznych prezentacji			
SZ/SMA_P6S_UK	stosować formy zachowań związane z publicznymi prezentacjami własnych dokonań artystycznych	KA6_UK5	stosować formy zachowań właściwe dla różnych wystąpień publicznych: muzycznych, naukowych, dydaktycznych oraz reagować na specyficzne warunki wystąpienia publicznego
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: jest gotów do			
W zakresie niezależności			
SZ/SMA_P6S_KR	samodzielnego podejmowania niezależnych prac wykazując się umiejętnością zbierania, analizowania i interpretowania informacji, rozwijania idei i formułowania krytycznej argumentacji oraz wewnętrzną motywacją i umiejętnością organizacji pracy	KA6_KR1	doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej
		KA6_KR2	współdziałania i pracy w grupie przyjmując role współuczestnika, lidera grupy, mediatora wykazując się przy tym umiejętnością samooceny
		KA6_KR3	podejmowania samodzielnych projektów artystycznych i dydaktycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość

		KA6_KR4	działania na rzecz podnoszenia jakości pracy własnej, szkoły lub innych placówek z obszaru edukacji muzycznej i animacji kultury
W zakresie uwarunkowań psychologicznych			
SZ/SMA_P6S_KK	efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, emocjonalności, zdolności twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów, elastycznego myślenia, adaptowania się do nowych i zmieniających się okoliczności oraz kontrolowania swoich zachowań w warunkach związanych z publicznymi prezentacjami	KA6_KK1	adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe
W zakresie komunikacji społecznej			
SZ/SMA_P6S_KO SZ/SMA_P6S_KR	wypełniania roli społecznej absolwenta studiów na kierunku przyporządkowanym do dyscypliny artystycznej	KA6_KO1 KA6_KR1	komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy indywidualnej i zespołowej w roli muzyka, nauczyciela, animatora kultury w swoim środowisku pracy zawodowej
		KA6_KO2 KA6_KR2	samorealizacji zawodowej poprzez działania artystyczne i dydaktyczno-wychowawcze oparte na aksjologii
		KA6_KO3 KA6_KR3	wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w wykonywaniu zadań
SZ/SMA_P6S_KO SZ/SMA_P6S_KR	podejmowania refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą i etosem zawodu	KA6_KO4 KA6_KR4	przedstawiania własnych opinii na tematy społeczne, etyczne, naukowe związane ze swoimi działaniami zawodowymi wykazując przy tym zdolność elastycznego myślenia
		KA6_KO5 KA6_KR5	konstruktywnej krytyki w stosunku do siebie i innych

SZ/SMA_P6S_KO SZ/SMA_P6S_KR	efektywnego komunikowania się i inicjowania działań w społeczeństwie oraz prezentowania zadań w przystępnej formie, w tym z zastosowaniem technologii informacyjnych	KA6_KO6 KA6_KR6	prezentowania swojej działalności artystycznej i dydaktycznej w sposób świadomy i komunikatywny z wykorzystaniem technologii informacyjnych
--------------------------------	---	--------------------	--

7. Objasnienie oznaczeń:

Objasnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

SZ/SMA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie sztuka/dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
------------	--

Objasnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria zakres i głębia ,
K (po W)	– podkategoria kontekst ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie wykorzystanie wiedzy ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie komunikowanie się ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie organizacja pracy ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie uczenie się .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie ocena ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie odpowiedzialność ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie rola zawodowa .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objasnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
6	– studia pierwszego stopnia

8. Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych i artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) filozofia/ F
		3) historia/ H
		4) językoznawstwo/ J
		5) literaturoznawstwo/ L
		6) nauki o kulturze i religii/ KR
		7) nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria biomedyczna/ IB
		5) inżynieria chemiczna/ IC
		6) inżynieria lądowa i transport/ IL
		7) inżynieria materiałowa/ IM
		8) inżynieria mechaniczna/ IMC
		9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) weterynaria/ W
		5) zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) informatyka/ I
		3) matematyka/ MT
		4) nauki biologiczne/ NBL
		5) nauki chemiczne/ NC
		6) nauki fizyczne/ NF
		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia - licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I. Przedmiot ogólnouczelniany I, II

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: animacja kultury studenckiej, prawo autorskie, zakładanie własnego przedsiębiorstwa, etyka i kultura języka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami występującymi w trakcie pracy z komputerem, zrozumienie zasad działania i sposobów wykorzystywania komputera oraz oprogramowania użytkowego, a także przygotowanie do świadomego wykorzystywania narzędzi technologii informacyjnej w celu poszukiwania, wykorzystywania i przetwarzania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów z różnych dziedzin.

Treści merytoryczne: Podstawy użytkowania komputera i wyszukiwania informacji, rola IT w procesie dydaktycznym i samokształceniowym oraz prawne i etyczne zasady użytkowania komputera. Edytory tekstu – tworzenie, formatowanie i drukowanie dokumentów; kopiowanie i przenoszenie fragmentów tekstu w obrębie jednego dokumentu i pomiędzy różnymi dokumentami, praca z tabelami, umieszczenie w tekście obrazów i grafik, tworzenie automatycznego spisu treści i korespondencji seryjnej, stosowanie się do zasad pisania prac naukowych. Arkusz kalkulacyjny – rozumienie pojęcia „arkusz kalkulacyjny”, tworzenie, formatowanie, modyfikacja i zastosowanie arkusza w wybranych obszarach wiedzy, tworzenie standardowych formuły, użycie funkcji matematycznych, statystycznych, tekstowych, logicznych oraz daty i czasu, tworzenie i formatowanie wykresów, arkusz kalkulacyjny jako baza danych. Grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnej z uwzględnieniem podstawowych zasad tzw. „prezentacji dla prelegenta”. Podstawy tworzenia stron internetowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady prawne i etyczne wynikające z wykorzystywania komputera i narzędzi technologii informacyjnej.

Umiejętności (potrafi): poszukiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, a także wykorzystywać je w krytyczny i systematyczny sposób; rozwiązywać problemy wymagające zastosowania technologii informacyjnej poprzez dobór i odpowiednie wykorzystanie właściwych narzędzi informatycznych i oprogramowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania roli technologii informacyjnej we współczesnym społeczeństwie oraz w procesie dydaktycznym i samokształceniowym, ponadto jest również świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności i wynikającej stąd potrzeby ciągłego dokształcania się i podnoszenia swoich kompetencji zawodowych i osobistych; szanowania własności intelektualnej, w tym praw autorskich do oprogramowania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język obcy I

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: zapoznanie się, system edukacji i szkolnictwa wyższego, opis człowieka i osobowości, rodzina, uczucia, podróże, nauka języka obcych i migracja, udzielanie rad, monitoring, tradycyjne role kobiet i mężczyzn, zażalenia, aktualności z kraju i zagranicy, wyrażanie własnych opinii, formy czasowe, pytanie bezpośrednie i pośrednie, składnia czasowników, zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zaimki dzierżawcze, stopniowanie przymiotników i przysłówków, tryb rozkazujący, strona bierna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych; wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; posługiwać się językiem ogólnym na poziomie komunikatywnym; korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie; świadomości wagi swoich wypowiedzi; interpretowania rzeczywistości społecznej w kategoriach interesów różnych grup; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami; pracy w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy II

Cel kształcenia: rozwijanie wszystkich sprawności językowych (mówienie, czytanie, pisanie i słuchanie ze zrozumieniem), przygotowanie do posługiwania się językiem specjalistycznym, kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy w zakresie doskonalenia znajomości języka obcego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: czas wolny, środki masowego przekazu, doświadczenia życiowe, marzenia i plany na przyszłość, czynności życia codziennego, poczucie szczęścia, pozyskiwanie informacji, formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania względne, czasowniki modalne; doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk humanistycznych; wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; posługiwać się językiem ogólnym na poziomie komunikatywnym; korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych; formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie; posiadania świadomości wagi swoich wypowiedzi; interpretowania rzeczywistości społecznej w kategoriach interesów różnych grup; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami; pracy w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Język obcy III

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: miejsce zamieszkania (wady, zalety), ogłoszenia i poradniki, miasta kiedyś i dziś, stolice kulturalne Europy, biografie znanych artystów, nowoczesne technologie, wiek (wady, zalety), prasa i telewizja, formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania względne, czasowniki modalne; doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych; wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; posługiwać się językiem ogólnym na poziomie komunikatywnym; korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych; formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie; posiadania świadomości wagi swoich wypowiedzi; interpretowania rzeczywistości społecznej w kategoriach interesów różnych grup; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami; pracy w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Język obcy IV

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo

B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: kariera zawodowa, święta i zwyczaje, emocje i zmysły, film, przestępstwa i katastrofy, wynalazki i nowinki technologiczne, tryb przypuszczający, zdania warunkowe, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna, czasowniki modalne, zdania przydawkowe; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk społecznych; wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; posługiwać się językiem ogólnym na poziomie komunikatywnym; korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych; formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie; posiadania świadomości wagi swoich wypowiedzi; interpretowania rzeczywistości społecznej w kategoriach interesów różnych grup; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami; pracy w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: świadome i systematyczne rozwijanie własnej aktywności fizycznej i dbałości o stan zdrowia.

Treści kształcenia: gry i zabawy ruchowe, ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę ciała z wykorzystaniem przyrządów i przyborów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu kultury fizycznej oraz z zakresu wybranych dyscyplin sportowych; problematykę na temat wpływu ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów na): współpracy w zespole stosując zasady „fair play”; kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucie odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne oraz drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego uczestnictwa w kulturze fizycznej, działalności sportowo-rekreacyjnej jako ważnego elementu prozdrowotnego stylu życia.

Treści merytoryczne: różne formy wyścigów z wykorzystaniem sprzętu sportowego; piłka siatkowa, ręczna, koszykówka, nożna, atletyka terenowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę z zakresu kultury fizycznej oraz z zakresu wybranych dyscyplin sportowych; wpływ ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy w zespole stosując zasady „fair play”; kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucie odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne oraz drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Przedmiot do wyboru (Historia jazzu / History of Jazz)

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej, zaznajomienie z podstawowymi zjawiskami w historii jazzu, wprowadzenie do aktywnego samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: źródła jazzu, style i kierunki w muzyce jazzowej. Społeczne i historyczne uwarunkowania uczestnictwa w kulturze muzycznej XX wieku. Rozwój instrumentarium i stylów jazzu tradycyjnego (nowoorleańskiego, dixielandu, jazzu chicagowskiego i nowojorskiego, swingu) oraz jazzu nowoczesnego (bee-bopu, stylu cool, hard bopu, jazzu modalnego, free jazzu, fusion, stylów smooth jazz, radical jazz i nu jazz). Trzeci nurt i związki z innymi gatunkami muzyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): tło kulturowe, najważniejsze style i zjawiska; podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej w zakresie jazzu.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki jazzowej; argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki jazzowej i jest przygotowany do aktywnego współdziałania z artystami i instytucjami na rzecz wspierania kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

10. Przedmiot do wyboru (Historia tańca/ History of Dance)

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze, zaznajomienie z podstawowymi zjawiskami w historii kultury tanecznej, wprowadzenie do samokształcenia.

Treści merytoryczne: taniec w kulturach starożytnych – obrzędowe i ludyczne funkcje tańca; tańce dworskie, tańce salonowe, taniec towarzyski; powstanie i rozwój baletu; balet romantyczny i klasyczny balet imperialny, balet w wieku XX; teatr tańca; przemiany w kulturze tanecznej i dominujące trendy w tańcu współczesnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): epoki, najważniejsze zjawiska kultury tanecznej i podstawowe metody analizy i interpretacji tańca.

Umiejętności (potrafi): swobodnie w formie mówionej i pisemnej wypowiadać się na tematy związane z historią tańca.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego doskonalenia wiedzy i świadomości dotyczącej znaczenia światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie kultury tanecznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

II GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Pedagogika I

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami wiedzy pedagogicznej, niezbędnej do poszerzonej analizy problemów i zjawisk edukacyjnych. Kształtowanie podstaw w zakresie merytorycznego, metodologicznego oraz pragmatycznego postrzegania dyscypliny, w tym umiejętności wykorzystania wiedzy pedagogicznej w percepcji otoczenia społecznego oraz interpretacji edukacyjnych wpływów kierowanych na ludzi przez różne środowiska, jak: rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza, kultura, mass media itp.

Treści merytoryczne: powstanie i rozwój pedagogiki jako nauki na zachodzie i w Polsce. Budowa pedagogiki i jej miejsce w systemie nauk. Wpływ badań psychologicznych i socjologicznych na rozwój kierunków i nurtów pedagogicznych oraz praktyki edukacyjnej. Metody i techniki zbierania danych w badaniach pedagogicznych. Refleksja teoretyczna i jej kulturowe i społeczne funkcje. Edukacja jako przedmiot pedagogiki i jej subdyscyplin. Socjalizacja a wychowanie. Koncepcja człowieka w świetle ideologii wychowania. Uczenie się jako centralna kategoria pojęciowa współczesnej praktyki edukacyjnej. Aporie pedagogiczne i ich konsekwencje edukacyjne - przymus a swoboda w wychowaniu, wychowanie a manipulacja itp. Podstawowe środowiska wychowawcze człowieka - zakres wpływów. Trudności wychowawcze tkwiące w dysharmonii rozwoju dziecka lub uwarunkowane środowiskowo. Pedagogiczne aspekty pracy z wychowankiem i jego rodziną. Konwencja Praw Dziecka oraz jej wpływ na założenia pedagogiki nieautorytarnej, czyli wychowania bez porażek.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wiedzy o nauce i poznaniu naukowym, wpływ uwarunkowań historycznych, naukowych i kulturowych na powstanie i rozwój pedagogiki na zachodzie i w Polsce; budowę pedagogiki i jej miejsce w systemie nauk; mechanizmy procesu socjalizacji oraz znaczenie wpływu zachodzących przemian społecznych, kulturowych i cyfrowych na kształtowanie tożsamości wychowanków; metody i techniki zbierania danych w badaniach pedagogicznych; podstawowe środowiska wychowawcze człowieka oraz ich wpływ na zachowanie uczniów; przyczyny i przejawy trudności wychowawczych tkwiących w dysharmonii rozwoju dziecka lub uwarunkowanych środowiskowo oraz sposoby przezwyciężania trudności i niepowodzeń szkolnych; potrzebę poszanowania autonomii i godności wychowanka; znaczenie uczenia się przez całe życie oraz potrzebę przygotowania uczniów do edukacji ustawicznej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin do właściwego diagnozowania i interpretowania problemów wychowawczych, społecznych i kulturowych oraz przewidywać ich skutki dla praktyki działań wychowawczych w szkole; dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych oraz analizować ich powiązania z różnymi rodzajami działalności pedagogicznej; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia oraz określić jego przybliżony potencjał i doradzić mu ścieżkę rozwoju.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania empatii uczniom oraz zapewnienia im wsparcia i pomocy w wszechstronnym rozwoju osobowości; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej, zgodnie z zasadą wychowania bez porażek, jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, a zdobytą wiedzę traktuje jako punkt wyjścia do dalszego samokształcenia oraz rozwoju zawodowego i osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

2. Pedagogika II

Cel kształcenia: kształtowanie podstaw wiedzy w zakresie merytorycznego i pragmatycznego postrzegania pedagogiki jako dyscypliny naukowej oraz umiejętność stosowania wiedzy pedagogicznej do percepcji otoczenia społecznego i interpretacji edukacyjnych wpływów kierowanych na ludzi przez środowisko społeczne, kulturę, media, Internet itp. Wspieranie rozwoju kompetencji pedagogicznych do świadomego odwoływania się do naukowych ustaleń pedagogiki w rozwiązywaniu różnych problemów edukacyjnych i społecznych. Uświadomienie potrzeby uczenia się przez całe życie w społeczeństwie wiedzy.

Treści merytoryczne: aksjologiczne aspekty teorii wychowania moralnego. Struktura procesu wychowania. Metody, zasady i formy wychowania. Dziedziny wychowania oraz ich integracja w praktyce edukacyjnej. Wartości i cele kształcenia. Znaczenie świadomości celów kształcenia w procesie edukacji szkolnej. Treści kształcenia oraz kryteria i teorie doboru treści do programów kształcenia. Proces edukacji jako zintegrowany proces nauczania i uczenia się. Zasady i metody dydaktyki twórczości. Europejski wymiar edukacji szkolnej. Autorytet i kompetencje nauczyciela - wychowawcy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i funkcjonowanie systemu oświaty w Polsce oraz znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej; aksjologiczne podstawy procesu edukacji oraz znaczenie wartości w wychowaniu uczniów; zasady i metody wychowania oraz obowiązki nauczyciela, jako wychowawcy klasy; cele i treści kształcenia oraz ich znaczenie w procesie edukacji szkolnej; założenia filozoficzne i psychologiczne procesu edukacji oraz konieczność dostosowywania zasad i metod dydaktyki do potrzeb twórczości artystycznej uczniów; rolę zawodową nauczyciela w szkole oraz znaczenie wiedzy merytorycznej i metodycznej w edukacji i wychowaniu młodego pokolenia.

Umiejętności (potrafi): dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych oraz analizować ich powiązania z różnymi rodzajami działalności pedagogicznej; wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin do właściwego diagnozowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, społecznych, kulturowych itp.; monitorować postępy uczniów, ich aktywność, osiągnięcia i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz środowiskiem pozaszkolnym w celu diagnozowania potrzeby edukacyjne uczniów; doradzić młodzieży wybór ścieżki dalszego rozwoju; samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne oraz zaprojektować własną drogę samokształcenia i rozwoju zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytej wiedzy i umiejętności w stopniu umożliwiającym realizację własnych projektów edukacyjnych w pracy pedagogicznej w szkole; okazywania empatii i życzliwości uczniom oraz zapewnienia im wsparcia i pomocy w zaspokajaniu ich potrzeb edukacyjnych; wyznaczania kierunków własnego rozwoju zawodowego i osobistego; dokonywania samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

3. Psychologia

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową wiedzą z zakresu psychologii.

Treści merytoryczne: historia psychologii. Główne koncepcje psychologiczne człowieka. Metody badawcze w psychologii. Biologiczne mechanizmy zachowań. Stany świadomości. Spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji. Rozwój mowy. Uczenie się i pamięć. Myślenie i rozumowanie. Inteligencja. Procesy poznawcze. Poznanie i spostrzeganie społeczne. Emocje i motywacja w procesach regulacji zachowania. Uwaga. Zachowania społeczne i ich uwarunkowania. Stres i radzenie sobie z nim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego; proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia; teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych; proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami; zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.

Umiejętności (potrafi): obserwować procesy rozwojowe uczniów, obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania, skutecznie i świadomie komunikować się, porozumieć się w sytuacji konfliktowej, rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań, radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami, zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

4. Fortepian I

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na fortepianie z wykorzystaniem wybranej literatury fortepianowej (w przypadku wyższego początkowego poziomu zaawansowania – rozwijanie umiejętności gry na fortepianie z uwzględnieniem prezentowanego poziomu, z wykorzystaniem literatury fortepianowej dostosowanej do możliwości technicznych). W odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: czytanie nut, postawa przy instrumencie i ułożenie rąk na klawiaturze, aparat gry, artykulacja, aplikatura, pedalizacja; w zakresie wiedzy muzycznej: notacja muzyczna, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, konstrukcja frazy, style i gatunki muzyczne, budowa fortepianu, podstawowa wiedza na temat historii muzyki w odniesieniu do literatury fortepianowej. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury fortepianowej uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i działanie fortepianu; zasady notacji muzycznej w utworach fortepianowych, rozróżnia elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; zagadnienia z dziedziny zasad muzyki i harmonii wykorzystywane w praktyce gry na fortepianie.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy, realizować rytm w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy, a także pogłębianie wiedzy muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Fortepian II

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - rozwinięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na fortepianie z wykorzystaniem wybranej literatury fortepianowej; w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: nauka gry a vista, poprawność aparatu gry, artykulacja, aplikatura, znajomość zasad pedalizacji; w zakresie wiedzy muzycznej: elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, fraza muzyczna na przestrzeni epok, stylistyka w kompozycjach twórców różnych epok. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury fortepianowej uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i historię fortepianu; zasady notacji muzycznej w utworach fortepianowych, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; łączenie wiedzy z dziedziny zasad muzyki i harmonii z praktyką gry na fortepianie.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać prosty zapis nutowy a vista, poprawnie realizować proste i złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także określić tonację i zmiany harmoniczne w prostych utworach tonalnych; zagrać ze słuchu proste melodie oraz dokonać ich transpozycji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i naukę samodzielnej pracy, a także pogłębianie wiedzy muzycznej; stałej poprawy jakości własnej pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Fortepian III

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie bardziej zaawansowanych umiejętności w zakresie gry na fortepianie z wykorzystaniem wybranej literatury fortepianowej; w odniesieniu do świadomości muzycznej – umiejętność wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: gra a vista, swoboda aparatu gry, precyzyjna artykulacja i pedalizacja, szerszy zakres problemów metrycznych, szerszy zakres dynamiczny, proporcje brzmieniowe prawej i lewej ręki; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach różnych epok.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe informacje dotyczące zmian w budowie instrumentu oraz ich konsekwencje w twórczości czołowych kompozytorów; zasady analizy formalnej budowy utworu, z uwzględnieniem elementów dzieła muzycznego oraz relacji zachodzących między nimi; zasady muzyki i podstawy harmonii i ich zastosowanie w praktyce.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmonicznego w konstrukcji prostych utworów tonalnych; zagrać ze słuchu proste i bardziej złożone melodie oraz dokonać ich transpozycji; użyć prostych schematów harmonicznego jako podstawy akompaniamentu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego doskonalenia swojego warsztatu pianistycznego, a także do stałej poprawy jakości własnej pracy oraz podejmowania samodzielnych, prostych projektów artystycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Fortepian IV

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – zdobycie umiejętności gry na fortepianie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i akompaniowania. Poszerzanie świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką. Poznanie kontekstu historycznego i kulturowego w twórczości fortepianowej, budowanie coraz szerszego repertuaru oraz rozwijanie swobody interpretacji utworów reprezentujących różne style muzyczne.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: specyfika brzmienia fortepianu w utworach o zróżnicowanej stylistyce, właściwa artykulacja i pedalizacja w utworach reprezentatywnych dla różnych epok, samodzielność w kwestii wyboru właściwej aplikatury; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach różnych epok, style muzyczne, tradycje wykonawcze, wybitne postaci w historii pianistyki polskiej i światowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej; sposoby tworzenia zespołów muzycznych z udziałem fortepianu; zasady muzyki i podstawy harmonii i ich zastosowanie w praktyce; zasady kompozycji i opracowań muzycznych na zespoły muzyczne z udziałem fortepianu.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, samodzielnie przygotować wykonanie utworu o nieskomplikowanej budowie, poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmonicznego w konstrukcji wykonywanych utworów; użyć właściwych schematów harmonicznego jako podstawy akompaniamentu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego, wnikliwego rozwijania swoich umiejętności oraz pogłębiania wiedzy muzycznej; dbania o jakość własnej pracy oraz podejmowania inicjatywy w zakresie projektów artystycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Fortepian V

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na fortepianie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i akompaniowania. Poszerzanie świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką pod kątem biegłości w orientacji harmonicznnej w utworach tonalnych. Poszerzanie repertuaru o utwory atonalne, poznanie repertuaru fortepianowego opartego na innych systemach.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych - możliwości wykorzystania brzmienia fortepianu w działaniach artystycznych związanych ze studiowanym kierunkiem z wykorzystaniem zdobytej wiedzy i umiejętności, a także własną koncepcją artystyczną; w zakresie wiedzy muzycznej: podstawy kameralistyki fortepianowej – tradycja i współczesność.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej; problematykę dotyczącą możliwości tworzenia zespołów muzycznych z udziałem fortepianu; zasady muzyki i podstawy harmonii i ich zastosowanie w praktyce, z uwzględnieniem podstaw kompozycji i aranżacji; zasady kompozycji i opracowań muzycznych na zespoły muzyczne z udziałem fortepianu.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać prawidłowej analizy harmonicznnej w wykonywanych utworach; użyć właściwych schematów harmonicznnych i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy akompaniamentu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych pomysłów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Fortepian VI

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na fortepianie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i akompaniowania, z elementami kompozycji i aranżacji. Wykorzystanie wiedzy muzycznej w zakresie łączenia teorii z praktyką jako podstawy do kreowania własnych działań artystycznych.

Treści merytoryczne: w zakresie wykonawstwa: możliwości wykorzystania umiejętności technicznych w działaniach artystycznych związanych ze studiowanym kierunkiem z uwzględnieniem świadomości własnej ekspresji muzycznej, intuicji i emocjonalności; w zakresie wiedzy muzycznej: pojęcie partnerstwa w muzyce jako podstaw kameralistyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej z uwzględnieniem wszechstronnej roli fortepianu; różnorodność zastosowania fortepianu w muzyce i zna zasady dotyczące gry zespołowej; kanon literatury fortepianowej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu solowego i kameralnego, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać jego prawidłowej analizy; użyć właściwych schematów harmonicznnych i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy akompaniamentu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych działań artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu; dokonywania wyboru repertuaru dostosowanego do własnego poziomu wykonawczego, a także poziomu wykonawczego zespołu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Zasady muzyki z instrumentoznawstwem I

Cel kształcenia: poznanie wiedzy i wypracowanie umiejętności dotyczących zasad notacji muzycznej oraz elementów muzyki: melodii, rytmu, harmonii, dynamiki, artykulacji, agogiki.

Treści merytoryczne: podział muzyki, elementy dzieła muzycznego, cechy dźwięku, zapis dźwięku na pięciolinii, klucze muzyczne, pojęcie systemu temperowanego (skala, gama, tonacja, diatonika, chromatyka, enharmonia) interwał, jego rozmiary i przewroty; trójdźwięk (durowy, molloy, zmniejszony, zwiększony); gamy majorowe i minorowe (krzyżkowe i bemolowe w odmianach), koło kwintowe, gama chromatyczna, triada harmoniczna, wartości rytmiczne nut i pauz, przedłużanie wartości nut i pauz, regularny i nieregularny podział wartości rytmicznych, metrum muzyczne, rodzaje taktów, grupowanie wartości rytmicznych w taktach prostych i złożonych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady notacji muzycznej, oznaczenia, skróty i znaki zapisu nutowego, rozmiary interwałów i ich przewroty, budowę trójdźwięków i ich przewrotów, skale dur i moll, odmiany gam, budowę triady harmonicznej, zjawiska metro-rytmiczne niezbędne do dalszego kształcenia kierunkowego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się notacją muzyczną, budować interwały muzyczne i ich przewroty, trójdźwięki i ich przewroty, zapisywać gamy durowe i molloy z odmianami, porządkować wartości rytmiczne w taktach prostych i złożonych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odczytania zapisu dzieła muzycznego – jego przebiegu melodycznego i rytmicznego oraz zachodzących zależności pomiędzy pozostałymi elementami muzycznymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

11. Zasady muzyki z instrumentoznawstwem II

Cel kształcenia: utrwalenie wiedzy i udoskonalenie umiejętności dotyczących zasad notacji muzycznej, elementów muzyki (melodii, rytmu, harmonii, dynamiki, agogiki, artykulacji i agogiki). Przekazanie wiedzy dotyczącej klasyfikacji, budowy, możliwości technicznych i barwowych instrumentów muzycznych, składu instrumentalnego orkiestr, budowy partytury orkiestrowej.

Treści merytoryczne: oznaczenia wykonawcze, dominanta septymowa, pokrewieństwo tonacji, przekształcanie taktów. Klasyfikacja instrumentów muzycznych: chordofony smyczkowe, szarpane, uderzane; aerofony wargowe, pojedynczostroikowe, podwójnostroikowe; aerofony organicznostroikowe, języczkowe, wargowe; głos ludzki; membranofony, idiofony płytowe, sztabkowe, krótkobrzmiące. Rodzaje i skład instrumentalny orkiestr.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): oznaczenia wykonawcze, budowę i przewroty dominanty septymowej, pokrewieństwo tonacji, zasady porządkowania i przekształcania rytmów; klasyfikację instrumentów muzycznych, ich budowę i barwę, a także rodzaje i skład orkiestr.

Umiejętności (potrafi): odczytywać oznaczenia wykonawcze, budować dominantę septymową i jej przewroty, określić stopień pokrewieństwa pomiędzy tonacjami, porządkować rytm w taktach prostych i złożonych, klasyfikować instrumenty muzyczne, rozpoznawać ich brzmienie, określić skład instrumentalny orkiestr, odczytać partyturę orkiestrową

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pełnego odczytania zapisu dzieła muzycznego - jego zapisu nutowego i zachodzących pomiędzy elementami muzycznymi zależności oraz posługiwania się pojęciami wynikającymi z instrumentoznawstwa; posłużenia się swoją wiedzę teoretyczną i umiejętnościami do odtwórczego i twórczego myślenia muzycznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

12. Chór I

Cel kształcenia: nabycie podstawowych umiejętności związanych ze śpiewem chóralnym - odnalezienia zapisu własnego głosu w partyturze chóralnej, określenia tonacji, odczytania głosem brzmienia melodii swojej partii, prawidłowej postawy wokalne, powtórzenia dźwięku podanego przez dyrygenta, zrozumienia i zastosowania się do gestów i mimiki dyrygenta, koordynacji pracy aparatu wokálnego i oddechowego, kształtowanie odpowiedzialnej postawy

jako członka chóru (punktualności, przygotowania do zajęć, zaangażowania w pracę podczas prób). Wprowadzenie w repertuar muzyki chóralnej, zapoznanie z koncertową etykietą, zasadami towarzyszącymi występom na scenie, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych. Dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane ze śpiewem chóralnym, formy zapisu nutowego utworu chóralnego, ambitus poszczególnych głosów chóralnych.

Umiejętności (potrafi): odnaleźć i odczytać głosem zapis własnej partii, rozpocząć wykonanie utworu od dźwięku podanego przez dyrygenta, zastosować się do gestów i mimiki dyrygenta; przyjąć odpowiednią postawę wokalną, wykonać ćwiczenia oddechowe pomagające w świadomym operowaniu oddechem oraz jego koordynacji z głosem, świadomie zaangażować aparat oddechowy podczas produkcji dźwięku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego zaangażowania się w przygotowanie i wspólne wykonanie dzieła, poszerzania zakresu swojej wiedzy i umiejętności, samodzielnej pracy nad przygotowaniem do próby.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Chór II

Cel kształcenia: rozwijanie dodatkowych umiejętności niezbędnych do efektywnej pracy chóru - czytania nut a vista oraz wykonania utworu z pamięci, zapoznanie i uwrażliwianie na aspekty wykonawcze utworów chóralnych, takie jak artykulacja, dynamika czy agogika, poszerzanie wiedzy na temat oznaczeń wykonawczych, rozwijanie umiejętności słuchania otaczającego dźwięku, wrażliwości na intonację, podniesienie umiejętności wokalnych chórzysty celem wyrównania poziomu wykonawczego względem starszych chórzystów, poszerzenie znajomości literatury chóralnej o utwory zróżnicowane pod względem epoki i stylu, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego (artykulacja, dynamika, agogika) oraz ich oznaczenia, posiada podstawową wiedzę dotyczącą budowy aparatu głosu; przykłady utworów chóralnych różnych epok i reprezentujące zróżnicowaną stylistykę.

Umiejętności (potrafi): odczytać a vista melodię o niewysokim stopniu trudności, wykonać z pamięci własną partię krótkiego utworu chóralnego, zadbać o poprawność intonacyjną, w trakcie wykonywania swojej partii słuchać jednocześnie innych chórzystów, stosować się do oznaczeń dynamicznych, artykulacyjnych czy agogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): partycypacji w koncertach i egzaminach dyplomowych jednocześnie zdając sobie sprawę z towarzyszącej tym wydarzeniom odpowiedzialności spoczywającej na każdym członku chóru; rozwijania własnych umiejętności dzięki obserwacji innych chórzystów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Chór III

Cel kształcenia: nabycie umiejętności śpiewu partii o większym ambitusie, praca nad bardziej efektywnym angażowaniem przepony, wykorzystaniem rezonatorów, wolumenem i barwą głosu, kształtowanie umiejętności podejmowania samodzielnych decyzji dotyczących stosowania odpowiednich technik wykonawczych, świadomego zaangażowania w twórcze wykonanie dzieła i jego interpretację, skrupulatności w odczytaniu zapisu nutowego, dalsze poznawanie kompozycji chóralnych reprezentujących zróżnicowane epoki i style, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalnie-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ćwiczenia aktywizujące przeponę, umiejscowienie rezonatorów istotnych z punktu widzenia poprawnej emisji głosu i ich rolę w kształtowaniu barwy i wolumenu dźwięku; głębszą wiedzę dotyczącą budowy aparatu głosu.

Umiejętności (potrafi): wykonać partię o większym ambitusie, lepiej radzić sobie z fragmentami, które eksploatują granice skali głosu; śpiewać ekonomicznie i efektywnie, nie nadwężając aparatu głosowego; dogłębnie przeanalizować swoją partię i opanować ją z uwzględnieniem istotnych aspektów wykonawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania samodzielnych decyzji dotyczących stosowania konkretnych technik wykonawczych, angażowania się w interpretację i twórcze wykonanie dzieła; poszerzania wiedzy na temat repertuaru chóralnego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Chór IV

Cel kształcenia: uwrażliwianie na zagadnienia związane z wymową i prozodią warstwy słownej dzieła, stosowania poprawnej akcentacji, ugruntowanie aktywnej postawy podczas pracy nad nowym repertuarem chóralnym, przyspieszenie procesu nauki i opanowania dzieła z uwzględnieniem szczegółowych aspektów wykonawczych, kształtowanie umiejętności samokrytyki, wrażliwości na jakość produkowanego i odbieranego dźwięku oraz samodzielnej

oceny własnego wykonania, rozwijanie umiejętności pracy własnej i przygotowania do próby, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę warstwy słownej w utworze chóralnym, zasady dotyczące poprawnej akcentacji tekstu i jej wpływu na akcentację muzyczną; techniki i sposoby na szybkie przyswajanie nowego repertuaru i przygotowanie do próby; zagadnienia wpływające na jakość wykonania dzieła.

Umiejętności (potrafi): odczytać a vista melodię o umiarkowanym stopniu trudności, stosować poprawną wymowę i akcentację tekstu w utworze chóralnym, samodzielnie przygotować zadany repertuar z uwzględnieniem oznaczeń wykonawczych dotyczących artykulacji, dynamiki i agogiki, zaśpiewać samodzielnie partię swojego głosu i zaproponować własną jej interpretację.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej oceny własnego wykonania, wskazania jego ewentualnych niedostatków i zaproponowania sposobów rozwiązania zauważonych problemów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

16. Chór V

Cel kształcenia: wprowadzenie partii solowych bądź kameralnych, a tym samym zwiększenie odpowiedzialności podczas prób i koncertowych prezentacji dzieł, praca nad postawą inspirującą pozostałych członków chóru do zaangażowania w działalność zespołu, zapoznanie z problematyką i zaangażowanie w aspekty organizacyjne związane z pracą chóru, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę i aspekty związane z działalnością chóru orientując się w zagadnieniach towarzyszących organizacji pracy zespołu.

Umiejętności (potrafi): zaprezentować się jako solista w utworze chóralnym, bądź członek wokalnego zespołu kameralnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zainspirowania pozostałych członków chóru do aktywnej i twórczej postawy przy tworzeniu dzieła muzycznego, zaangażowania się w organizacyjną działalność zespołu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Chór VI

Cel kształcenia: dalsze rozwijanie umiejętności wokalnych, uświadamianie bardziej skomplikowanych aspektów techniczno - wykonawczych, pogłębianie wiedzy na temat kompozytorów i stylów muzycznych, kreowanie własnego gustu muzycznego, umiejętności oceny wartości, poziomu skomplikowania dzieła, doboru odpowiednich technik podczas samodzielnej pracy nad przygotowaniem utworu, uwrażliwianie na formę i budowę dzieła, rozwijanie zdolności analitycznych pomocnych w zapoznaniu się ze strukturą utworu chóralnego, a w konsekwencji lepszym jego zrozumieniu, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokально-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozmaite style i tradycje wykonawcze w muzyce chóralnej; ogólne metody analizy dzieła muzycznego pozwalające ocenić poziom złożoności, konstrukcję czy wartość artystyczną kompozycji.

Umiejętności (potrafi): odczytać a vista melodię o wysokim stopniu trudności, przeprowadzić ogólną analizę dzieła muzycznego, wskazać potencjalne problemy wykonawcze wybranego utworu chóralnego; dostosować interpretację dzieła do adekwatnego stylu i epoki, ocenić wartość artystyczną dzieła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji i wymiany poglądów na tematy związane z muzyką chóralną, argumentowania własnych opinii w oparciu o zdobytą wiedzę i doświadczenie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

18. Podstawy foniatrii i higiena głosu

Cel kształcenia: poznanie budowy i funkcjonowania aparatu głosowego, jego dysfunkcji, zagadnień dotyczących higieny głosu. Zapoznanie z procesem emisji głosu oraz czynnikami wpływającymi na jakość jego tworzenia. Poznanie struktur ciała ludzkiego w celu zrozumienia jego budowy anatomicznej i czynności fizjologicznych w warunkach prawidłowych i patologicznych w kontekście pracy głosem.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia z zakresu anatomii, fizjologii traktu głosowego. Podstawowe zagadnienia z zakresu foniatrii i higieny głosu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): anatomię i fizjologię narządu głosu i mowy oraz słuchu, metody badania audiologicznego i foniatrycznego; etapy rozwoju mowy oraz przyczyny zaburzające prawidłowy rozwój; zasady prawidłowej emisji głosu; terminologię medyczną użyteczną w pracy zawodowej, zasady współpracy z foniatrą i innymi specjalizacjami medycznymi.

Umiejętności (potrafi): określić rozwój mowy i jej zaburzenia w zależności od wieku; zastosować metody rehabilitacyjne w określonych zaburzeniach głosu i mowy; ocenić głos profesjonalny i skierować do specjalisty z zakresu foniatrii czy otorynolaryngologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do pracy i współpracy z osobami używającymi głosu jako narzędzia pracy; świadomej oceny swoich umiejętności z zakresu podstawowej wiedzy medycznej w kontekście pracy głosem dysponując zdolnością budowania konstruktywnej krytyki w obrębie swoich postaw prozdrowotnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

19. Kształcenie słuchu I

Cel kształcenia: ukierunkowanie wrażliwości słuchowej na wysokość dźwięku, barwę, intonację i poczucie rytmu. Praca nad sprawnością czytania nut głosem oraz realizacji wybranych schematów rytmicznych po przygotowaniu i a vista. Kształcenie umiejętności zapisu usłyszanych przebiegów melodycznych i rytmicznych. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące słuch wysokościowy (rozpoznawanie, śpiewanie interwałów, trójdźwięków durowych, mollowych, zmniejszonych i zwiększonych, gam durowych i mollowych oraz wybranych ćwiczeń melodycznych jednogłosowych wielogłosowych tonalnych (*a cappella*, z wybranym schematem rytmicznym lub z towarzyszeniem fortepianu), ćwiczenia doskonalące słuch harmoniczny (rozpoznawanie przewrotów trójdźwięków durowych i mollowych, ćwiczenia doskonalące pamięć muzyczną (zapis dyktanda pamięciowego melodycznego lub rytmicznego), ćwiczenia doskonalące poczucie rytmu (zapis, realizacja przebiegów rytmicznych, realizacja ćwiczeń rytmicznych a vista, doskonalenie czytania nut głosem a vista.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać interwały, trójdźwięki durowe, mollowe, zmniejszone i zwiększone, czytać nuty głosem po przygotowaniu i a vista w kluczu wiolinowym i basowym; rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go, przekształcać i operować nim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): słuchowego rozpoznawania wybranych struktur dzieła muzycznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

20. Kształcenie słuchu II

Cel kształcenia: ukierunkowanie wrażliwości słuchowej na wysokość dźwięku, barwę, intonację i poczucie rytmu. Praca nad sprawnością czytania nut głosem oraz realizacji wybranych schematów rytmicznych po przygotowaniu i a vista. Kształcenie umiejętności zapisu usłyszanych przebiegów melodycznych i rytmicznych. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące słuch wysokościowy (rozpoznawanie, śpiewanie interwałów, trójdźwięków durowych, mollowych, zmniejszonych i zwiększonych, gam durowych i mollowych oraz wybranych ćwiczeń melodycznych jednogłosowych, wielogłosowych tonalnych (*a cappella*, z wybranym schematem rytmicznym lub z towarzyszeniem fortepianu), ćwiczenia doskonalące słuch harmoniczny (rozpoznawanie przewrotów trójdźwięków durowych i mollowych, ćwiczenia doskonalące pamięć muzyczną (zapis dyktanda pamięciowego melodycznego lub rytmicznego), ćwiczenia doskonalące poczucie rytmu (zapis, realizacja przebiegów rytmicznych, realizacja ćwiczeń rytmicznych a vista, doskonalenie czytania nut głosem a vista.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać interwały, trójdźwięki durowe, mollowe, zmniejszone i zwiększone i ich przewroty, czytać nuty głosem po przygotowaniu i a vista w kluczu

wiolinowym i basowym, rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go, przekształcać i operować nim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania wybranych elementów dzieła muzycznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

21. Kształcenie słuchu III

Cel kształcenia: rozwijanie wrażliwości słuchowej na wysokość dźwięku, barwę, intonację, poczucie rytmu i struktury harmoniczne. Doskonalenie sprawności czytania nut głosem oraz realizacji wybranych schematów rytmicznych po przygotowaniu i a vista. Doskonalenie umiejętności zapisu usłyszanych przebiegów melodycznych i rytmicznych oraz struktur harmonicznnych. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące słuch wysokościowy (rozpoznawanie, zapis, śpiewanie interwałów, trójdźwięków durowych, mollowych, zmniejszonych i zwiększonych, dominanty septymowej, śpiewanie gam durowych i mollowych, wybranych ćwiczeń melodycznych jednogłosowych i wielogłosowych tonalnych), słuch harmoniczny (rozpoznawanie przewrotów trójdźwięków durowych i mollowych, dominanty septymowej, śpiewanie w układzie 3-głosowym kadencji, analiza słuchowa przebiegów harmonicznnych, śpiewanie wybranych składników akordu), pamięć muzyczną (zapis dyktanda pamięciowego melodycznego lub rytmicznego), poczucie rytmu (zapis, realizacja przebiegów rytmicznych, realizacja ćwiczeń rytmicznych a vista), czytanie nut głosem a vista (śpiewanie a vista ćwiczeń jednogłosowych i wielogłosowych).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać interwały, trójdźwięki durowe, mollowe, zmniejszone i zwiększone i ich przewroty, czytać nuty głosem po przygotowaniu i a vista w kluczu wiolinowym i basowym, rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go, przekształcać i operować nim, tworzyć improwizację do wybranego materiału muzycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania wybranych elementów dzieła muzycznego; doskonalenia swoich umiejętności słuchowych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. Kształcenie słuchu IV

Cel kształcenia: utrwalanie wrażliwości słuchowej na wysokość dźwięku, barwę, intonację, poczucie rytmu i struktury harmoniczne. Uzyskanie sprawności czytania nut głosem po przygotowaniu i a vista. Doskonalenie umiejętności zapisu usłyszanych struktur melodycznych i rytmicznych. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące słuch wysokościowy (rozpoznawanie, zapis, śpiewanie interwałów, rozpoznawanie, zapis, śpiewanie trójdźwięków durowych, mollowych, zmniejszonych i zwiększonych, dominanty septymowej, śpiewanie gam durowych i mollowych od wybranego stopnia gamy, śpiewanie wybranych ćwiczeń melodycznych jednogłosowych i wielogłosowych tonalnych a cappella, z wybranym schematem rytmicznym lub z towarzyszeniem fortepianu), słuch harmoniczny (rozpoznawanie przewrotów trójdźwięków durowych i mollowych, dominanty septymowej, śpiewanie w układzie 3-głosowym kadencji, analiza słuchowa przebiegów harmonicznnych, śpiewanie wybranych składników akordu), pamięć muzyczną (zapis dyktanda pamięciowego melodycznego lub rytmicznego, jednogłosowego), poczucie rytmu (zapis, realizacja przebiegów rytmicznych, realizacja ćwiczeń rytmicznych a vista), czytanie nut głosem a vista (śpiewanie a vista ćwiczeń jednogłosowych i wielogłosowych a cappella, z wybranym schematem rytmicznym lub z towarzyszeniem fortepianu).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać interwały, trójdźwięki durowe, mollowe, zmniejszone i zwiększone i ich przewroty; czytać nuty głosem po przygotowaniu i a vista w kluczu wiolinowym i basowym; rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go, przekształcać i operować nim; tworzyć improwizację do wybranego materiału muzycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania wybranych elementów dzieła muzycznego; doskonalenia swoich umiejętności słuchowych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej; adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

23. Dydaktyka przedmiotu muzyka I

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi założeniami i elementami dydaktyki muzycznej (cele, treści, metody) ze szczególnym zwróceniem uwagi na I etap edukacyjny szkoły podstawowej, kształtowanie umiejętności wykorzystania różnych metod nauczania i form aktywności muzycznej oraz integrowania muzyki z innymi przedmiotami na etapie wczesnej edukacji muzycznej. Zapoznanie ze specyfiką warsztatu pracy nauczyciela w zakresie ukierunkowanego kształcenia muzycznego. Praktyczne przygotowanie do realizacji zadań w zakresie edukacji muzycznej.

Treści merytoryczne: dotyczą dydaktyki i metodyki edukacji muzycznej jako przedmiotów akademickich i obszarów badań naukowych. Odnoszą się do zagadnień dotyczących celów, metod i treści nauczania przedmiotu muzyka na etapie wczesnej edukacji (podstawa programowa, rozwój muzyczny dziecka), sylwetki nauczyciela (osobowość, kompetencje, autorytet), integracji międzyprzedmiotowej i wewnątrzprzedmiotowej, środków dydaktycznych, także w oparciu o technologię informacyjno-komunikacyjną oraz form aktywności muzycznej: śpiew, gra na instrumentach, ruch z muzyką, słuchanie i tworzenie muzyki. Obejmują działania związane z ukierunkowanym projektowaniem i realizacją zadań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyki, współczesne koncepcje wychowania muzycznego, podstawę programową danego przedmiotu, a także cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia oraz strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania; kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej; potrzebę dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów oraz stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela, zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji, moderowanie interakcji między uczniami, potrzebę kształtowania u ucznia umiejętności współpracy w grupie, a także rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy; metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi; przeanalizować rozkład materiału, a także identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu z innymi treściami nauczania; kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań muzycznych ucznia, a także dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne aktywizujące uczniów; dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów, a także kształtować umiejętność współpracy w grupie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów, kształtowania pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ich ciekawości i aktywności muzycznej; budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych (w przypadku muzyki - estetycznych) uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji w zakresie nauczanego przedmiotu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

24. Dydaktyka przedmiotu muzyka II

Cel kształcenia: zapoznanie z celami i treściami kształcenia muzycznego na II etapie szkoły podstawowej, kształtowanie umiejętności tworzenia konspektu/scenariusza zajęć muzycznych – w tym wykorzystania różnych metod nauczania i form aktywności muzycznej z uwzględnieniem potrzeb i możliwości rozwojowych ucznia. Przygotowanie do realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela ze świadomością odrębności i specyfiki kształcenia muzycznego. Rozwijanie umiejętności i kompetencji w zakresie zadań dotyczących edukacji muzycznej.

Treści merytoryczne: dotyczą zagadnienia dydaktyki/metodyki przedmiotu muzyka w rozwoju muzycznym dziecka/ucznia. Obejmują zakres tematyczny przedmiotu muzyka na II etapie szkoły podstawowej – analizę podstawy programowej, podręczników i innych pomocy dydaktycznych. Odnoszą się do zagadnień dotyczących tematycznego i metodycznego planowania lekcji w postaci scenariusza zajęć i konspektu lekcji, metod aktywizujących w nauczaniu muzyki, metody projektów, organizacji procesu kształcenia muzycznego, muzycznej edukacji technologiczno-medialnej, a także wykorzystania poznanych form aktywności muzycznej w kontekście przedmiotu muzyka. Dotyczą praktycznego wykorzystania zdobytej wiedzy podczas realizacji zadań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów; proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu, potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych oraz projektowania multimedialnych; znaczenie rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, a także logicznego i krytycznego myślenia uczniów; potrzebę stałego rozwoju zawodowego nauczyciela oraz nieustannego podnoszenia jego kompetencji merytorycznych, dydaktycznych i wychowawczych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi, przeanalizować rozkład materiału, identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu z innymi treściami nauczania, a także kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy; dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb uczniów, rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, a także promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych; stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji w zakresie nauczanego przedmiotu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

25. Dydaktyka przedmiotu muzyka III

Cel kształcenia: zapoznanie z celami i treściami kształcenia muzycznego na etapie szkoły średniej oraz problematyką oceniania, diagnozy pedagogicznej i kontroli efektów kształcenia, kształtowanie umiejętności stymulowania aktywności i twórczości muzycznej uczniów z trudnościami edukacyjnymi oraz uzdolnionych muzycznie, a także popularyzowania kultury muzycznej. Opanowanie warsztatu dydaktycznego w zakresie ukierunkowanego kształcenia muzycznego, a także doskonalenie umiejętności podczas planowania i realizowania określonych zadań edukacyjnych.

Treści merytoryczne: dotyczą analizy podstawy programowej i podręczników na poziomie szkoły średniej, diagnozy pedagogicznej w kształceniu muzycznym, problemu oceny na lekcjach muzyki, ewaluacji jakości kształcenia, kontroli efektów kształcenia, konstruowania sprawdzianów i testów, a także wspomagania rozwoju uczniów z trudnościami edukacyjnymi oraz uzdolnionych muzycznie. Dotyczą zagadnienia przygotowania do realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela przedmiotu muzyka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady doboru metod nauczania typowych dla przedmiotu, metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, a także typowe dla przedmiotu błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej, a także ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny, egzaminy kończące etap edukacyjny, sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu; znaczenie roli nauczyciela i potrzebę stałego rozwoju jego kompetencji.

Umiejętności (potrafi): merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu, skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów, a także przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia; przeanalizować rozkład materiału, identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu z innymi treściami nauczania, dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów, kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb uczniów, popularyzowania wiedzy muzycznej wśród uczniów, w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym; do zachęcania uczniów do podejmowania prób podczas realizacji zadań, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia; promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; doskonalenia własnych kompetencji w zakresie nauczanego przedmiotu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

26. Dydaktyka przedmiotu muzyka IV

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności i kompetencji związanych z warsztatem nauczyciela w zakresie ukierunkowanego kształcenia muzycznego w systemie szkolnictwa powszechnego. Wyposażenie w umiejętność wykorzystania wcześniej zdobytej wiedzy podczas samodzielnego i twórczego projektowania oraz realizowania określonych zadań edukacyjnych.

Treści merytoryczne: zagadnienia dotyczące warsztatu pracy nauczyciela przedmiotu muzyka, wykorzystania poznanych metod nauczania i form aktywności muzycznej w edukacji muzycznej, integracji międzyprzedmiotowej i wewnątrzprzedmiotowej, środków dydaktycznych, a także budowania systemu wartości, postaw etycznych i nawyków korzystania z dóbr kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): warsztat pracy nauczyciela, konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla przedmiotu; metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia i dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów o różnym potencjale; zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji, moderowanie interakcji między uczniami, a także rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy; indywidualizację nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, a także formy pracy specyficzne dla przedmiotu; potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania jego ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu, a także nawyków systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy; potrzebę przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie poprzez stymulowanie go do samodzielnej pracy, a także rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów; znaczenie autorytetu nauczyciela, a także konieczność nieustannego podnoszenia jego kompetencji merytorycznych, dydaktycznych i wychowawczych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi; dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne aktywizujące uczniów, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne; dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów, a także kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów, kształtowania pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ich ciekawości i aktywności muzycznej, samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia, zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych, kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, a także stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę; podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z wykonywaniem zawodu nauczyciela.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

27. Praca z akompaniатorem I

Cel kształcenia: osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania spójnej interpretacji repertuaru realizowanego na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument, nabycie podstawowych umiejętności odczytania i realizacji tekstu muzycznego, podstaw pracy z pianistą i publicznej prezentacji.

Treści merytoryczne: podstawy odczytywania tekstu muzycznego i poprawnej realizacji określań wykonawczych, podstawowe elementy współpracy z pianistą i umiejętność słuchania partii akompaniamentu, przygotowanie programu egzaminacyjnego i prezentacji publicznej.

Praca przebiega w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi Instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową notację muzyczną i jej realizację w utworach na chór, głos i instrument z towarzyszeniem fortepianu; podstawowe zasady współpracy z pianistą podczas pracy nad repertuarem i poprawną interpretacją utworów; podstawowe zasady występów publicznych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać i zrealizować tekst muzyczny z towarzyszeniem akompaniamentu fortepianowego; współpracować z pianistą podczas ćwiczeń oraz występów publicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie umiejętności pracy z akompaniatorem, a także pogłębianie wiedzy muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Praca z akompaniatorem II

Cel kształcenia: osiągnięcie umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania spójnej interpretacji utworów wykonywanych na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument, rozwijanie umiejętności z zakresu odczytania i realizacji tekstu muzycznego, współpracy z pianistą i współodpowiedzialności za jakość wykonania, rozwijanie umiejętności występów publicznych.

Treści merytoryczne: poprawne odczytywanie tekstu muzycznego i realizacja określeń wykonawczych, wykorzystanie w praktyce wiedzy teoretycznej dotyczącej elementów dzieła muzycznego oraz relacji zachodzących między nimi, aktywna współpraca z pianistą, znajomość i umiejętność analizy partii fortepianu. Praca przebiega w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i sposoby pracy nad repertuarem i interpretacją utworów z towarzyszeniem akompaniamentu; notację muzyczną i relacje zachodzące między elementami dzieła muzycznego; materiał partii akompaniamentu i jego wpływ na interpretację utworu; zasady współpracy z pianistą oraz zasadę współodpowiedzialności za jakość wykonania podczas występów publicznych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać, zrealizować i zinterpretować tekst muzyczny z towarzyszeniem fortepianu, praktycznie wykorzystać wiedzę z zakresu elementów dzieła muzycznego i ich wzajemnych relacji, współpracować z pianistą w celu zrealizowania idei dzieła muzycznego podczas ćwiczeń oraz występów publicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia pracy nad swoją techniką dyrygencką, wokalną i instrumentalną poprzez świadome rozwijanie umiejętności pracy z akompaniatorem; prawidłowej oceny swoich umiejętności i obiektywnego ich porównania z umiejętnościami innych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Praca z akompaniatorem III

Cel kształcenia: osiągnięcie umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania spójnej interpretacji repertuaru realizowanego na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument, rozwijanie umiejętności z zakresu realizacji tekstu muzycznego współpracy z pianistą, wyrobienie niezbędnych nawyków wykonawstwa kameralnego, w tym przede wszystkim aktywnego słuchania partnerów, refleksu i orientacji w tekście muzycznym oraz ścisłej współpracy. Rozwijanie dbałości o wysoką jakość wykonawczą, kształtowanie

osobowości artystycznej, rozwijanie umiejętności świadomego procesu przygotowań i realizacji występów publicznych.

Treści merytoryczne: odczytywanie tekstu muzycznego i realizacja określeń wykonawczych w kontekście elementów muzyki kameralnej, aktywna i świadoma współpraca z pianistą i innymi wykonawcami, znajomość i umiejętność analizy partii akompaniamentu w kontekście solowej partii wokalne, instrumentalnej i chóralnej, rozwiązywanie problemów związanych z warunkami występu publicznego. Praca przebiega w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i różnorodne sposoby pracy nad repertuarem i interpretacją utworów z akompaniamentem; kluczową potrzebę współpracy z pianistą-akompaniatorem i innymi wykonawcami; zasady notacji muzycznej w kontekście charakteru i stylistyki utworu.

Umiejętności (potrafi): umiejętnie i efektywnie pracować nad repertuarem z towarzyszeniem akompaniamentu; poprawnie odczytać, zrealizować i zinterpretować tekst muzyczny partii solowej w kontekście partii akompaniamentu; praktycznie wykorzystać wiedzę z zakresu elementów dzieła muzycznego i ich wzajemnych relacji; współpracować z pianistą podczas ćwiczeń oraz występów publicznych w celu pełnego przekazania idei materiału muzycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności i inspirowania procesu uczenia się u innych osób; dysponowania zdolnością budowania konstruktywnej krytyki w obrębie działań artystycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

30. Praca z akompaniatorem IV

Cel kształcenia: osiągnięcie umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania spójnej interpretacji repertuaru realizowanego na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument, rozwijanie umiejętności z zakresu realizacji tekstu muzycznego i stosowania adekwatnych stylistycznie środków wyrazowych, kształtowanie osobowości artystycznej, rozwijanie świadomej współpracy z pianistą-akompaniatorem w zakresie przygotowania i realizacji koncertu publicznego, nabywanie umiejętności kontaktu i komunikowania się wykonawcy z publicznością oraz rozwiązywanie problemów związanych z tremą.

Treści merytoryczne: realizacja tekstu muzycznego i zastosowanie środków wyrazowych odpowiednich dla danego stylu, gatunku, formy i zgodnie z tradycją wykonawczą, aktywna i świadoma współpraca z pianistą-akompaniatorem i innymi wykonawcami, znajomość i umiejętność analizy partii fortepianu w kontekście solowej partii wokalne, instrumentalnej i chóralnej, sposoby rozwiązywania problemów z tremą podczas występów publicznych, a także zagadnienia z zakresu komunikacji wykonawcy z publicznością. Praca przebiega w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i różnorodne sposoby pracy nad repertuarem i interpretacją utworów z akompaniamentem; notację muzyczną w kontekście stylistyki danego utworu, jego formy i tradycji wykonawczych; zasady komunikacji wykonawcy z publicznością podczas występu publicznego; podstawowy repertuar chóralny i chóralno-instrumentalny; literaturę wokalną swojego głosu oraz repertuar wybranego instrumentu.

Umiejętności (potrafi): efektywnie przygotować i wykonać repertuar z towarzyszeniem akompaniamentu; zbudować interpretację utworu zgodną ze stylem, gatunkiem, formą i tradycją wykonawczą; tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne; zrealizować występ publiczny we współpracy z pianistą-akompaniatorem; nawiązać kontakt z publicznością.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego wykorzystania własnej wyobraźni, emocjonalności, postawy twórczej i samodzielnego myślenia w celu tworzenia własnych interpretacji muzycznych z towarzyszeniem akompaniamentu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

31. Polski folklor muzyczny

Cel kształcenia: przedstawienie dziejów folklorystyki polskiej na tle europejskim, przybliżenie teoretycznych podstaw wiedzy na temat metod badawczych oraz terminologii stosowanej w folklorystyce, poznanie cech polskiego folkloru muzycznego i orientacja w zróżnicowaniu regionalnym, poznanie instrumentarium ludowego, tradycji, obrzędów i zwyczajów ludowych w Polsce, wskazanie folkloru polskiego jako źródła inspiracji w muzyce, malarstwie, rzeźbie, literaturze, etc., rozbudzenie zainteresowań folklorystycznych, zapoznanie się z bogactwem polskiej kultury ludowej, jej zróżnicowaniem i znaczeniem dla zachowania tożsamości narodowej.

Treści merytoryczne: dzieje folklorystyki polskiej, zabytki muzyki ludowej na ziemiach polskich, działalność Oskara Kolberga oraz innych etnografów i folklorystów, regiony etnograficzne w Polsce, instrumentarium i kapele ludowe, repertuar wykonawczy, polscy twórcy ludowi, polskie obrzędy i zwyczaje ludowe związane z muzyką, tańce ludowe, systematyka i klasyfikacja polskich pieśni ludowych, systemy skalowe w polskiej muzyce ludowej, tonalność, melodyka, tempo i inne parametry w wykonawstwie ludowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu folklorystyki polskiej; repertuar muzyki ludowej poszczególnych regionów i zróżnicowanie regionalne, problem instrumentarium ludowego, cechy stylistyczne polskiej muzyki ludowej; główne nurty współczesnej twórczości muzycznej inspirowanej polską muzyką ludową.

Umiejętności (potrafi): przedstawić specyficzne cechy polskiego folkloru muzycznego; rozróżnić muzykę ludową poszczególnych regionów Polski; odczytać i analizować teksty nutowe pieśni ludowych; konstruować wypowiedzi ustne i pisemne na wybrany temat w oparciu o źródła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania wartości artystycznych polskiej muzyki ludowej i jej znaczenia w całościowym rozwoju kultury muzycznej; doceniania tradycji muzycznych naszego kraju; pogłębiania wiedzy na ten temat, kreatywnej pracy własnej i zespołowej oraz komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy indywidualnej i zespołowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

32. Historia muzyki I

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej, zaznajomienie z podstawowymi zjawiskami w historii muzyki, wprowadzenie do samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: początki muzyki, style i kierunki w muzyce. Historyczne uwarunkowania uczestnictwa w kulturze muzycznej. Związki muzyki ludowej i muzyki profesjonalnej. Rozwój form polifonicznych – Średniowiecze, Renesans, Barok. Opera i balet jako synteza sztuk – Barok. Muzyka kameralna i tworzenie się podstaw orkiestry. Klasycyzm. Muzyka religijna a muzyka świecka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): epoki, najważniejsze dzieła i podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki, argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki i do aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

33. Historia muzyki II

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej, zaznajomienie z podstawowymi zjawiskami w historii muzyki, wprowadzenie do samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: zagadnienia formy i treści w muzyce klasycznej i romantycznej. Muzyka, literatura, sztuki piękne - wzajemne oddziaływania. Rozwój muzycznych środków wyrazu w muzyce romantycznej. Przełom antyromantyczny i jego konsekwencje w XX stuleciu. Style i kierunki w muzyce XX wieku. Muzyka żywa i muzyka mechaniczna w XX wieku – konsekwencje estetyczne. Zróżnicowanie muzyki współczesnej a modele uczestnictwa w we współczesnej kulturze muzycznej. Współczesne tendencje w muzyce profesjonalnej – od awangardy do postmodernizmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): epoki, najważniejsze dzieła i podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki, argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki i aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

34. Harmonia I

Cel kształcenia: poznanie podstawowych pojęć nauki harmonii systemu tonalnego dur-moll i nabycie umiejętności prawidłowego łączenia funkcji harmoniczných w podstawowym zakresie; nabycie umiejętności harmonizowania melodii tonalnej i posługiwania się zapisem symbolicznym funkcji harmoniczných przy tworzeniu konstrukcji harmoniczných.

Treści merytoryczne: wprowadzenie podstawowych pojęć z nauki harmonii, budowanie trójdźwięków triady bez przewrotu, we wskazanej pozycji i różnych układach, powtarzanie akordu. Łączenie trójdźwięków triady ściśle i swobodne w stosunku tercji, kwinty i sekundy. Omówienie zasad harmonizowania sopranu, budowy i użycia kadencji w konstrukcji harmoniczných. Omówienie zasad stosowania przewrotów trójdźwięków triady. Wprowadzenie zagadnień związanych z akordami pobocznymi – budowa i sposób ich użycia w konstrukcji harmoniczných. Użycie czterodźwięków septymowych na wszystkich stopniach, w tym dominanty septymowej - zagadnienia wstępne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i cechy podstawowych struktur akordowych i relacje zachodzące pomiędzy nimi; cechy tworzenia konstrukcji harmoniczných.

Umiejętności (potrafi): realizować własne koncepcje artystyczne w ograniczonym zakresie uwzględniając wiedzę z zakresu harmonii, budując struktury akordowe i opracowując własne konstrukcje harmoniczne w systemie tonalnym dur-moll.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania własnych kompetencji muzycznych w podstawowym zakresie; oceny własnych konstrukcji harmoniczných pod kątem wyznaczonych kryteriów brzmieniowych w zakresie podstawowej tonalności dur-moll.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

35. Harmonia II

Cel kształcenia: nabycie umiejętności tworzenia bardziej skomplikowanych struktur akordowych (szczególnie użycie wielodźwięków) i wykorzystania ich w konstrukcji

harmonicznej; nabycie umiejętności harmonizowania melodii w tonalności rozszerzonej z użyciem akordów wtrąconych i dźwięków obcych; nabycie umiejętności tworzenia konstrukcji harmoniczej w oparciu o zapis symboli funkcyjnych w tonalności rozszerzonej; nabycie umiejętności modulowania pomiędzy tonacjami blisko pokrewnymi i bardziej odległymi; poznanie najbardziej przydatnych metod analizy harmoniczej; przygotowanie do pracy w szkolnictwie oraz do samodzielnej realizacji zadań praktycznych, np.: opracowanie harmoniczne utworów, aranżacja, instrumentacja, akompaniament, swobodne operowanie materiałem dźwiękowym w różnych tonacjach (transponowanie).

Treści merytoryczne: omówienie zasad budowania i stosowania wielodźwięków: czterodźwięków septymowych bez prymy, trójdźwięków triady z sekstą, pięciodźwięków nonowych oraz pięciodźwięków nonowych bez prymy. Charakterystyka rozwiązań dysonansów w poznanych strukturach harmoniczych. Praktyczne zastosowanie wielodźwięków w konstrukcji harmoniczej. Ćwiczenia praktyczne z użyciem wielodźwięków. Omówienie zasad stosowania zboczenia modulacyjnego – formy i środki użycia akordów spoza tonacji głównej w konstrukcji harmoniczej. Ćwiczenia z zastosowaniem zboczenia modulacyjnego, w szczególności praktyczne opracowanie melodii z użyciem akordów wtrąconych. Zasady tworzenia progresji modulującej. Zagadnienia związane z wprowadzeniem do konstrukcji harmoniczej dźwięków obcych. Formy i środki modulacji diatonicznej, chromatycznej i enharmonicznej. Praktyczne stosowanie modulacji diatonicznej, chromatycznej i enharmonicznej. Praktyczne modulowanie pomiędzy podanymi tonacjami. Analizowanie utworów w zakresie stosowania omówionych zjawisk harmoniczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): środki harmoniczne tonalności rozszerzonej, relacje zachodzące pomiędzy nimi; cechy tworzenia konstrukcji harmoniczej w odniesieniu do różnych epok, stylów i kierunków muzycznych.

Umiejętności (potrafi): tworzyć własne opracowania akordowe uwzględniając wiedzę z zakresu harmonii; kontrolować muzyczne struktury harmoniczne realizując własne koncepcje artystyczne np. tworząc akompaniament do melodii, improwizując na instrumencie; analizować i interpretować harmoniczne zagadnienia stylistyczne osadzając je w kontekście kulturowym epoki historycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania własnych koncepcji muzycznych, a także inspirowania w tym zakresie innych osób; oceniania własnych konstrukcji harmoniczych uwzględniając aspekt brzmieniowy i wyznaczone kryteria.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

36. Analiza dzieła muzycznego I

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat form i gatunków muzycznych, zasad konstrukcji dzieła muzycznego, ewolucji technik kompozytorskich, opanowanie podstaw warsztatu analizy i interpretacji utworów muzycznych.

Treści merytoryczne: charakterystyka elementów dzieła muzycznego, podział gatunków muzycznych, podział form muzycznych, faktura utworu muzycznego, rodzaje faktur, zasady kształtowania utworu muzycznego, elementy formalne (motyw, fraza, zdanie), okres muzyczny i jego cechy, zastosowanie budowy okresowej w formach muzycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia i terminy z zakresu wiedzy o formie muzycznej; elementy dzieła muzycznego oraz ich wzajemne relacje i różny rodzaj faktur muzycznych; wzorce budowy formalnej utworów; style muzyczne i związane z nimi tradycje wykonawcze.

Umiejętności (potrafi): zastosować aparat pojęciowy do samodzielnego rozpoznawania i analizowania faktury muzycznej, sposobów kształtowania formy, środków techniki kompozytorskiej i cech stylistyczno-wyrazowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów oraz efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, emocjonalności i zdolności elastycznego myślenia.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

37. Analiza dzieła muzycznego II

Cel kształcenia: szczegółowe zapoznanie z wybranymi dziełami muzyki ze względu na ich konstrukcję formalną i wyrazową, pogłębienie znajomości literatury muzycznej, przygotowanie do świadomego odbioru dzieła muzycznego i jego interpretacji, rozwinięcie umiejętności dyskusji o muzyce, posługiwanie się fachową terminologią.

Treści merytoryczne: analiza i interpretacja wybranych utworów muzycznych z epoki klasycyzmu i romantyzmu z uwagi na formę rondo, wariacji, allegro sonatowego, kanonu, fugi, pieśni romantycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe formy muzyczne i zasady analizy formalno-wyrazowej utworów.

Umiejętności (potrafi): opisać, zanalizować i zinterpretować wybrane utwory muzyczne; przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne, dotyczące analizy i interpretowania dzieł muzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wyobraźni, intuicji, emocjonalności, zdolności twórczego myślenia.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

38. Literatura muzyczna I

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej, zaznajomienie z najważniejszymi dziełami w historii muzyki, wprowadzenie do samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: podstawowe dzieła muzyki polifonicznej – Średniowiecza, Renesansu, Baroku. Muzyka wokalna i wokлно-instrumentalna, opera i balet, muzyka kameralna i barokowa muzyka orkiestrowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): epoki, najważniejsze dzieła i podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki, argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki i aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

39. Literatura muzyczna II

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej, zaznajomienie z podstawowymi zjawiskami w historii muzyki, wprowadzenie do samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: klasyczne formy i najważniejsze dzieła Klasycyzmu. Słynne symfonie, sonaty, utwory kameralne. Najważniejsze koncerty skrzypcowe i fortepianowe Klasycyzmu i Romantyzmu. Poematy symfoniczne i symfonie programowe. Opera romantyczna i werystyczna. Główne dzieła przełomu antyromantycznego. II szkoła wiedeńska a neoklasycyzm. Główne kierunki i charakterystyczne dzieła muzyki XX wieku. Muzyka żywa i muzyka mechaniczna w XX wieku – konsekwencje estetyczne. Zróżnicowanie muzyki współczesnej a modele uczestnictwa w we współczesnej kulturze muzycznej. Współczesne tendencje w muzyce profesjonalnej – od awangardy do postmodernizmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): epoki, najważniejsze dzieła i podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki, argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki i aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady

40. Animacja kultury muzycznej

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawowymi teoriami i metodami animacji kulturalnej, ze szczególnym uwzględnieniem kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: animacja społeczno-kulturalna w Europie i Polsce - teorie, metody, praktyka; polityka kulturalna w świecie; kultura muzyczna w animowaniu społeczeństw; oświatowe i nieformalne formy animacji muzycznej. Instytucje kultury muzycznej na świecie i w Polsce - przykłady animacji muzycznej; kultura muzyczna różnych grup wiekowych - sposoby animowania; amatorski ruch chóralski; młodzieżowe zespoły muzyczne; kultura taneczna; rozwijanie zainteresowań kulturą muzyczną; muzyka jako hobby.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe koncepcje animacji kulturalnej, z uwzględnieniem specyfiki kultury muzycznej; najważniejsze instytucje muzyczne w Polsce i na świecie oraz ich możliwości animacyjne.

Umiejętności (potrafi): aktywizować różne grupy społeczne oraz wykorzystać wiedzę teoretyczną w procesie ich aktywizacji do udziału w kulturze muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z różnymi grupami społecznymi w celu organizacji różnych przedsięwzięć muzycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

III GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Emisja głosu I

Cel kształcenia: poznanie aparatu głosotwórczego poprzez realizowanie prawidłowej emisji głosu zgodną z wiedzą historyczno-muzykologiczną, szczególnie w zakresie podstaw emisji głosu klasycznego.

Treści merytoryczne: utrwalanie techniki rozśpiewania oraz umiejętności prawidłowego intonowania i utrzymania odpowiedniej pozycji we wszystkich rejestrach

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady rozśpiewania, problematykę dotyczącą anatomii, fizjologii, higieny aparatu głosowego oraz oddechu również w aspekcie praktycznego jej zastosowania podczas pracy nad głosem; literaturę muzyczną wykorzystywaną podczas realizacji przedmiotu.

Umiejętności (potrafi): na bazie doświadczeń wykazać się sprawnością budowania i pogłębiania rozśpiewywania się i pracy nad emisją; kontrolować struktury rytmiczne, metryczne, aspekty dotyczące frazowania, artykulacji opracowywanych ćwiczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia swojej techniki wokalne, szczególnie o obszarze poprawnego i świadomego rozśpiewania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Emisja głosu II

Cel kształcenia: doskonalenie warsztatu wokálnego poprzez realizowanie prawidłowej stylistyki zgodnej z tradycjami wykonawczymi i wiedzą historyczno-muzykologiczną, szczególnie w zakresie podstaw emisji głosu klasycznego.

Treści merytoryczne: utrwalanie techniki rozśpiewania oraz umiejętności prawidłowego intonowania i utrzymania odpowiedniej pozycji we wszystkich rejestrach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady rozśpiewania; literaturę muzyczną realizowaną podczas ćwiczeń; problematykę dotyczącą swobodnego korzystania z różnorodnych mediów (książki, nagrania, materiały nutowe, Internet, nagrania archiwalne itp.); sposoby prowadzenia emisji głosu oraz wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami ćwiczeń; sposoby integracji wiedzy z zakresu emisji z praktyką wykonawczą; elementy budowy anatomicznej aparatu głosowego, fizjologii, higieny oraz oddechu również w aspekcie praktycznego zastosowania podczas pracy nad głosem.

Umiejętności (potrafi): świadomie i w pełni poprawnie poprowadzić proces rozśpiewania; kontrolować struktury rytmiczne, metryczne, frazowanie, artykulację w trakcie wykonywania utworu wokalnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): postawy kompetentnego i samodzielnego artysty, zdolnego do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie realizowania rozśpiewek, poprawnej emisji głosu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Emisja głosu III

Cel kształcenia: doskonalenie warsztatu wokalnego poprzez realizowanie prawidłowych zasad emisji głosu. Praca nad utworami muzycznymi zgodna z tradycjami wykonawczymi i wiedzą historyczno-muzykologiczną.

Treści merytoryczne: doskonalenie i utrwalanie techniki wokalnej oraz umiejętności prawidłowego emitowania głosu we wszystkich rejestrach. Rozwijanie wrażliwości brzmieniowej i umiejętności poprowadzenia pełnowartościowej frazy muzycznej. Wybór repertuaru w celu publicznej prezentacji na koncertach, egzaminach, konkursach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): repertuar różnych gatunków muzycznych i związanych z nimi tradycji wykonawczych; zagadnienia dotyczące sposobów zastosowania elementów dzieła muzycznego i muzycznych wzorów formalnych do wyrażania własnych koncepcji artystycznych.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować realizowany repertuar; zastosować podczas wykonywania utworu właściwą technikę wokalną; realizować i wyrażać własne koncepcje artystyczne; swobodnie kształtować odejście od zapisanego tekstu nutowego w ramach określonych przez wykonywany repertuar.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizowania własnych koncepcji i działań artystycznych w oparciu o zróżnicowaną stylistykę wynikającą z integralnego wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji; integrowania zdobytej wiedzy w obrębie wokalistyki oraz w ramach innych szeroko pojętych działań kulturotwórczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Emisja głosu IV

Cel kształcenia: dalsze doskonalenie warsztatu wokalnego uzyskanego poprzez realizowanie prawidłowych zasad emisji głosu. Praca nad utworami muzycznymi różnych stylów i epok.

Treści merytoryczne: poprawienie i utrwalanie techniki wokalnej oraz umiejętności prawidłowego emitowania głosu we wszystkich rejestrach. Rozwijanie wrażliwości brzmieniowej i umiejętności poprowadzenia pełnowartościowej frazy muzycznej. Wybór repertuaru i praca nad nim w celu publicznej prezentacji na koncertach, egzaminach, konkursach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): repertuar wokalny różnych gatunków muzycznych i związanych z nimi tradycji wykonawczych; zagadnienia dotyczące sposobów zastosowania elementów

działa muzycznego i muzycznych wzorów formalnych do wyrażania własnych koncepcji artystycznych,

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować wykonywany repertuar; doskonalić swój warsztat wokalny; świadomie wykonywać ćwiczenia wokalne z zastosowaniem techniki szybkiego odczytania i opanowania pamięciowego utworów muzycznych; odejść od zapisanego tekstu nutowego w ramach określonych przez wykonywany repertuar.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizowania własnych koncepcji i działań artystycznych w oparciu o zróżnicowaną stylistykę, wynikającą z integralnego wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji; zaplanowania ścieżki rozwoju artystycznego na podstawie zdobytych w procesie kształcenia i samokształcenia umiejętności i wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Drugi instrument I

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury (w przypadku posiadających podstawy gry – rozwijanie umiejętności gry na instrumencie z wykorzystaniem literatury dostosowanej do możliwości grającego); w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: czytanie nut, postawa przy instrumencie, aparat gry, artykulacja; w zakresie wiedzy muzycznej: notacja muzyczna, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, konstrukcja frazy, style i gatunki muzyczne, budowa instrumentu, podstawowa wiedza na temat historii muzyki w odniesieniu do literatury instrumentu. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury instrumentu uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i działanie instrumentu; zasady notacji muzycznej w utworach; elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy, realizować rytm w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy, a także pogłębianie wiedzy muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Drugi instrument II

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - rozwinięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury instrumentu (w przypadku większego zaawansowania technicznego – dalsze rozwijanie umiejętności gry na instrumencie z uwzględnieniem prezentowanego poziomu); w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: nauka gry a vista, poprawność aparatu gry, artykulacja; w zakresie wiedzy muzycznej: elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, fraza muzyczna na przestrzeni epok, stylistyka w kompozycjach twórców różnych epok. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury instrumentalnej uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę, działanie i konserwację instrumentu; zasady notacji muzycznej w utworach instrumentalnych, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; zagadnienia z dziedziny zasad muzyki i harmonii w praktyce gry na instrumencie.

Umiejętności (potrafi): swobodnie i poprawnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać prosty zapis nutowy a vista, realizować złożone podziały rytmiczne w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu; zagrać i powtórzyć krótki fragment prostej melodii lub rytmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie samodzielnej pracy, a także pogłębianie wiedzy muzycznej; stałej poprawy jakości własnej pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Drugi instrument III

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej – dalsze rozwijanie bardziej zaawansowanych umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury; w odniesieniu do świadomości muzycznej – umiejętność wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: gra a vista, swoboda aparatu gry, precyzyjna artykulacja, szerszy zakres problemów metrytmicznych, szerszy zakres dynamiczny, proporcje brzmieniowe; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach różnych epok.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe wiadomości dotyczące historii instrumentu; zasady analizy formalnej budowy utworu, z uwzględnieniem elementów dzieła muzycznego oraz relacji zachodzących między nimi; zasady muzyki i podstawy harmonii w praktyce gry na instrumencie.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmonicznego w konstrukcji prostych utworów tonalnych; zagrać ze słuchu proste i bardziej złożone melodie oraz dokonać ich transpozycji; użyć prostych schematów melodycznych, harmonicznego lub rytmicznych jako podstawy gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia biegłości gry na instrumencie poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy; poprawy jakości własnej pracy oraz podejmowania samodzielnych, prostych projektów artystycznych oraz publicznych prezentacji w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Drugi instrument IV

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – zdobycie umiejętności gry na instrumencie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i zespołowej. Poszerzanie świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką. Poznanie kontekstu historycznego i kulturowego w twórczości instrumentalnej, budowanie coraz szerszego repertuaru oraz rozwijanie swobody interpretacji utworów reprezentujących różne style muzyczne.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: specyfika brzmienia instrumentu w utworach o zróżnicowanej stylistyce, właściwa artykulacja w utworach reprezentatywnych dla różnych epok; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach różnych epok, style muzyczne, tradycje wykonawcze, wirtuozi instrumentu na przestrzeni historii w muzyce polskiej i światowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej; możliwości tworzenia zespołów muzycznych z udziałem wybranego instrumentu; zasady muzyki i podstawy harmonii zastosowane w praktyce gry na instrumencie; zasady kompozycji i opracowań muzycznych na zespoły muzyczne z udziałem instrumentu.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, samodzielnie przygotować wykonanie utworu o nieskomplikowanej budowie, poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmonicznej w konstrukcji wykonywanych utworów; użyć właściwych schematów harmonicznych jako podstawy akompaniamentu i gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia biegłości technicznej gry na instrumencie poprzez świadome ćwiczenie i systematyczną samodzielną pracę, a także pogłębianie wiedzy muzycznej; stałej poprawy jakości własnej pracy oraz podejmowania własnych projektów artystycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Drugi instrument V

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na instrumencie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i zespołowej. Poszerzanie świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką pod kątem biegłości w orientacji melodycznej, rytmicznej i harmonicznej w utworach tonalnych. Poszerzanie repertuaru o utwory atonalne i improwizowane, poznanie repertuaru instrumentalnego opartego na innych systemach.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: możliwości wykorzystania brzmienia instrumentu w działaniach artystycznych związanych ze studiowanym kierunkiem z wykorzystaniem zdobytej wiedzy i umiejętności, a także własną koncepcją artystyczną; w zakresie wiedzy muzycznej: podstawy kameralistyki instrumentalnej – tradycja i współczesność.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej; możliwości tworzenia zespołów muzycznych z udziałem wybranego instrumentu; zasady muzyki i podstawy harmonii w praktyce gry na instrumencie; zasady kompozycji i opracowań artystycznych na zespoły muzyczne z udziałem instrumentu.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać prawidłowej analizy harmonicznej, melodycznej i rytmicznej; użyć właściwych schematów muzycznych i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych pomysłów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Drugi instrument VI

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na instrumencie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i zespołowej, z elementami kompozycji, aranżacji i improwizacji. Wykorzystanie wiedzy muzycznej w zakresie łączenia teorii z praktyką jako podstawy do kreowania własnych działań artystycznych.

Treści merytoryczne: w zakresie wykonawstwa: możliwości wykorzystania umiejętności technicznych w działaniach artystycznych związanych ze studiowanym kierunkiem

z uwzględnieniem świadomości własnej ekspresji muzycznej, intuicji i emocjonalności; w zakresie wiedzy muzycznej: pojęcie partnerstwa w muzyce jako podstaw kameralistyki i gry zespołowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej z uwzględnieniem jego wszechstronności i indywidualności; zasady dotyczące gry solowej i zespołowej; kanon literatury instrumentu.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu solowego i kameralnego, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać jego prawidłowej analizy; użyć właściwych schematów harmonicznym, melodycznym i improwizacyjnych i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy akompaniamentu oraz gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizacji własnych niezależnych działań artystycznych oraz samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu technicznego; świadomego wyboru repertuaru dostosowanego do własnego poziomu wykonawczego, a także poziomu wykonawczego zespołu; publicznej prezentacji programu koncertowego, nawiązywania kontaktu z publicznością, panowania nad tremą wykonawczą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Edytory nutowe

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami poruszania się w programie do pisania nut Finale oraz Musecore. Osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie wprowadzania i edycji nut w wyżej wymienionych programach komputerowych.

Treści merytoryczne: tworzenie partytur oraz prawidłowa edycja głosów poszczególnych instrumentów w programie Finale.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę związaną z technologiami stosowanymi w zapisie nutowym; mechanizmy łączące praktykę pisania nut z teorią na studiowanym kierunku.

Umiejętności (potrafi): napisać oraz właściwie wyedytować partyturę i poszczególne głosy instrumentalne, stworzyć i zapisać prostą aranżację utworu według własnej koncepcji muzycznej; podłączyć klawiaturę sterującą midi i ją poprawnie zainstalować; wprowadzać tekst muzyczny i tekst literacki pod nutami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): elastycznego myślenia podczas wykorzystywania technologii informacyjnych i programów komputerowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

12. Zajęcia muzyczno-ruchowe

Cel kształcenia: zapoznanie z formą edukacji muzycznej w obszarze ruchu z muzyką. Rozwinięcie kreatywnego podejścia do edukacji muzycznej dzieci w wieku szkolnym. Rozbudzanie ciekawości do własnych poszukiwań dydaktyczno-muzycznych. Zaznajomienie z formą zabawy w edukacji muzycznej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie zabaw muzyczno-ruchowych uwrażliwiających na postrzeganie zjawisk muzycznych dla dzieci w wieku szkolnym. Wprowadzenie kreatywnych sposobów nauki rytmu i jego realizacji na zajęciach muzycznych w szkole. Nauka prostych tańców do muzyki, tworzenia własnych ościn rytmicznych. Nauka kanonów z wykorzystaniem warstwy rytmicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie zajęć muzyczno-ruchowych dla dzieci w wieku szkolnym; zagadnienia zabawy w pracy muzycznej z dziećmi; metodykę wprowadzania kanonów z ościnami rytmicznymi; zasady obowiązujące w pracy z rytmem na zajęciach muzycznych.

Umiejętności (potrafi): kreatywnie podejść do przygotowania zajęć muzycznych; wykorzystać element zabawy w autorskich lekcjach muzyki; wprowadzać wartości rytmiczne z elementem

ruchu oraz tataizacją; wykorzystać kanon z ostinatem rytmicznym na zajęciach muzycznych; tworzyć własne zabawy muzyczno-ruchowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poprowadzenia kreatywnej lekcji muzyki; przeprowadzenia zabawowej formy zajęć dydaktycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Dyrygowanie I

Cel kształcenia: wyposażenie w niezbędną wiedzę, osiągnięcie podstawowych umiejętności manualnych i kompetencji koniecznych do pracy z zespołami wokalnymi.

Treści merytoryczne: poznanie zasad techniki dyrygenckiej, zapoznanie ze sposobami odczytywania i uczenia się partytur pod kątem stylistycznym i formalnym. Postawa dyrygenta. Rola rąk i dłoni w technice dyrygowania. Informacje jakie przekazuje dyrygent ruchami rąk. Rola mimiki twarzy w przekazywaniu informacji związanych z emocjonalnością utworów. Schematy na 2,3,4. Dynamika stała: piano, forte. Dynamika zmienna: crescendo i decrescendo. Dyrygowanie wartościami. Rytm zmienny. Wartość ćwierćnuty z kropką.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarną literaturę na dwu i trzygłosowy chór o głosach równych i mieszanych; elementy dzieła muzycznego i relacje zachodzące między nimi; potrzebę i sposoby wykorzystania rąk, dłoni i mimiki twarzy w dyrygowaniu utworem wokalnym.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem manualnym (gestykulacja rąk, dłoni) i mimiki twarzy w celu prawidłowego zinterpretowania utworu; wykorzystać świadomie emocjonalność i wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej, prawidłowo odczytać zapis nutowy, realizować rytm, dynamikę w wykonywanych utworach, a także określić tonację i charakter utworu; tworzyć własne koncepcje wykonawcze utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przeprowadzenia samooceny, doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Dyrygowanie II

Cel kształcenia: wyposażenie w niezbędną wiedzę dotyczącą specyfiki i możliwości wykonawczych głosu ludzkiego, umiejętności i kompetencje konieczne do pracy z różnego rodzaju chórami. Opanowanie podstawowej techniki dyrygenckiej, a także zapoznanie się ze specyfiką pracy z zespołami wokalnymi.

Treści merytoryczne: osiągnięcie możliwie wysokiego stopnia sprawności manualnej, kształcenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-wykonawczych, zapoznanie ze sposobami odczytywania i uczenia się partytur pod kątem stylistycznym i formalnym. Pojęcie trioli, synkopy, fermaty, przedtaktu, artykulacja: legato, non legato, portato, staccato itd. Nabywanie i rozwijanie techniki dyrygenckiej w oparciu o utwory dwu, trzy i czterogłosowe na chór o głosach równych i mieszanych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie trioli, synkopy, fermaty w utworze muzycznym i ich znaczenie w wykonaniu utworu muzycznego; pojęcie artykulacji i różnice zachodzące pomiędzy sposobami prowadzenia dźwięku; rolę przedtaktu w utworze muzycznym, a także podstawowy repertuar z zakresu muzyki wokalne; elementy dzieła muzycznego i relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać zasady techniki dyrygenckiej w realizacji różnych sposobów artykulacji, w sposób czytelny ruchami rąk przekazać informacje o zastosowaniu w utworze trioli, synkopy, fermaty; rozpocząć utwór od przedtaktu; wykorzystać świadomie wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej, dysponować umiejętnościami niezbędnymi do tworzenia własnych koncepcji muzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przeprowadzenia samooceny, doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej, wykazywania kreatywności w pracy własnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Dyrygowanie III

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę, umiejętności i kompetencje konieczne do pracy z różnego rodzaju chórami, zespołami wokalnymi i wokально-instrumentalnymi. Opanowanie techniki dyrygenckiej niezbędnej przy realizacji utworów o dość wysokim stopniu trudności w różnych stylach wykonawczych. Zapoznanie się ze specyfiką pracy z zespołami wokalnymi i wokально-instrumentalnymi. Odczytywanie partytury pod kątem stylistycznym i formalnym z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: rozwijanie umiejętności techniki dyrygenckiej na przykładach utworów z różnych epok w oparciu o utwory 4-głosowe na chór mieszany, osiągnięcie wysokiego stopnia sprawności manualnej, ciągłe kształcenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-wykonawczych, Pojęcia: polifonia i homofonia. Prowadzenie głosów w polifonii. Frazowanie. Schematy metryczne nieregularne. W zakresie wiedzy muzycznej: nabywanie wiadomości dotyczących stylów wykonawczych z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu, zapoznanie się ze sposobami odczytywania i uczenia partytur pod kątem stylistycznym i formalnym w realizacji utworów z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowy repertuar na chóry mieszane i zespoły wokально-instrumentalne z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu; zasady analizy utworów pod kątem techniki, stylów i tradycji wykonawczych charakterystycznych dla danej epoki; zagadnienia dotyczące stylów wykonawczych z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu.

Umiejętności (potrafi): analizować wybrane pozycje polskiej i światowej literatury muzycznej z okresu średniowiecza, renesansu, baroku, klasycyzmu z uwzględnieniem różnych stylów muzycznych i obsad wykonawczych; samodzielnie rozwiązywać problemy techniczno-interpretacyjne pojawiające się w partyturze, dobrać odpowiedni repertuar do możliwości wykonawczych zespołów muzycznych, dostosować odpowiednie formy zachowań związanych z występami publicznymi do miejsc koncertowych i warunków akustycznych tam występujących, wybrać i wykonać repertuar w określonym stylu wykonawczym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie pojawiających się problemów podczas prób i koncertów, kontrolowania własnych zachowań, komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy z różnego typu zespołami muzycznymi a także organizacji koncertów i imprez muzycznych; współpracy w grupie w różnego rodzaju zespołach wokalnych i instrumentalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

16. Dyrygowanie IV

Cel kształcenia: wyposażenie w niezbędną wiedzę, w tym: specyfiki i możliwości wykonawczych głosu ludzkiego, budowy, stroju i możliwości wykonawczych instrumentów orkiestrowych, stylów wykonawczych itp., umiejętności i kompetencje konieczne do pracy z różnego rodzaju chórami, zespołami wokalnymi i wokально-instrumentalnymi. Opanowanie techniki niezbędnej w pracy z zespołami instrumentalnymi, a także zapoznanie z literaturą muzyczną i historią muzyki z okresu romantyzmu, impresjonizmu, jak również XX i XXI wieku. Odczytywanie partytury pod kątem stylistycznym i formalnym.

Treści merytoryczne: osiągnięcie wysokiego stopnia sprawności manualnej, kształcenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-wykonawczych w utworach instrumentalnych i wokально-instrumentalnych. Dyrygowanie batutą. Frazowanie.

Schematy metryczne nieregularne. Nabywanie wiadomości dotyczących stylów wykonawczych i technik artykulacyjnych z okresu romantyzmu, impresjonizmu, rozwijanie umiejętności technik dyrygenckich na przykładach utworów wokalnych i instrumentalnych z w/w okresów a także utworów kompozytorów XX i XXI wieku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania batuty i rolę batuty w dyrygowaniu utworami instrumentalnymi i wokально-instrumentalnymi; podstawowy repertuar na chóry mieszane i zespoły instrumentalne z okresu romantyzmu, impresjonizmu i kompozytorów XX i XXI wieku; wiadomości z zakresu rozwoju tradycji muzycznych w ujęciu historycznym; budowę aparatu głosowego, instrumentów muzycznych i ich rolę w orkiestrze; zasady notacji muzycznej w utworach instrumentalnych.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo operować batutą w dyrygowaniu utworami instrumentalnymi i wokально-instrumentalnymi, samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych jak również możliwości zespołu, analizować wybrane pozycje polskiej i światowej literatury muzycznej z uwzględnieniem różnych stylów muzycznych i obsad wykonawczych, wybrać i wykonać repertuar w określonym stylu muzycznym, współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych pomysłów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu, współdziałania i pracy w grupie przyjmując rolę współuczestnika, lidera grupy i mediatora, adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, wykazywania kreatywności w pracy własnej i zespołowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Czytanie partytur I

Cel kształcenia: nabycie podstawowych umiejętności związanych z czytaniem partytur chórальных - określenia tonacji, metrum, charakteru utworu, wykonania głosem wybranej partii wokальной, wykonania partytury na fortepianie, kształtowanie dokładności w stosowaniu się do oznaczeń tempa, dynamiki i agogiki, uświadomienie roli tekstu w kompozycji chórальной, zapoznanie ze sposobami notacji głosów chórальных, praca nad przyspieszeniem procesu opanowania nowego utworu.

Treści merytoryczne: praca nad wybranymi kompozycjami chórальnymi, zróżnicowanymi pod względem reprezentowanej epoki, stylu czy charakteru, wprowadzenie początkowo utworów o niewysokim stopniu trudności, dwu- i trzygłosowych, na chór jednorodny i mieszany. Zapoznanie z charakterystyką i sposobami notacji głosów chórальных (ambitus, stosowane klucze, transpozycja głosu tenorowego). Zapoznanie z kluczami C, zwłaszcza altowym i tenorowym. Wykonywanie fragmentów partytury głosem i na fortepianie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby notacji głosów chórальных, stosowane klucze, konieczność transpozycji głosu tenorowego w kluczu wiolinowym; ambitus głosów chórальных; określenia wykonawcze dotyczące tempa, agogiki i dynamiki oraz określenia precyzujące charakter utworu; warstwę tekstową utworu - wymowę i tłumaczenie.

Umiejętności (potrafi): określić aparat wykonawczy danej kompozycji; wykonać partyturę na fortepianie oraz zaśpiewać wybraną partię chórальną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy własnej i samorozwoju, kreowania własnego gustu muzycznego dzięki zapoznawaniu się z różnorodnymi partyturami i nagraniami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

18. Czytanie partytur II

Cel kształcenia: rozwijanie dodatkowych umiejętności związanych z czytaniem partytur, kształtowanie podzielności uwagi podczas wykonywania partytury głosem i na fortepianie jednocześnie, wprowadzenie zagadnienia transpozycji, zapoznanie ze specyfiką zapisu i odczytywania kompozycji wokально-instrumentalnych oraz instrumentalnych.

Treści merytoryczne: praca nad partyturami składającymi się z czterech i większej liczby głosów, czytanie partytur chóralnych o wyższym stopniu trudności oraz wokально-instrumentalnych i instrumentalnych o niskim poziomie trudności. Transponowanie jednego głosu i całej partytury. Poznanie charakterystyki notacji i odczytywania partii instrumentów transponujących.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): formy notacji kompozycji wokально-instrumentalnych oraz instrumentalnych; rodzaje instrumentów transponujących oraz sposoby zapisu i odczytywania ich partii; wybrane utwory chóralne a cappella, wokально-instrumentalne oraz instrumentalne.

Umiejętności (potrafi): wykonać partyturę chóralną a vista o niewysokim stopniu trudności; transponować utwór chóralny w obrębie tercji małej w górę i w dół; zaśpiewać wybrany głos jednocześnie uzupełniając pozostałe głosy grą na fortepianie; odczytać na fortepianie przygotowaną wcześniej partyturę utworu chóralnego o wyższym stopniu trudności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomej oceny własnych umiejętności oraz lokalizowania przestrzeni do dalszego samorozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

19. Improwizacja

Cel kształcenia: wprowadzenie do improwizacji jako formy spontanicznej twórczości muzycznej. Zapoznanie z techniką CircleSong i jej zasadami. Opanowanie umiejętności samodzielnego realizowania z zespołem wokálním improwizowanych form muzycznych.

Treści merytoryczne: zajęcia warsztatowe w zakresie techniki improwizacji zespołowej CircleSong. Ćwiczenia w tworzeniu wielogłosowych struktur ostinato. CircleSong jako forma edukacyjna i koncertowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby tworzenia improwizowanych form muzycznych; elementy muzyki oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podczas realizacji improwizowanej formy prawidłową techniką wokálną i umiejętnościami dyrygenckimi; biegle rozpoznawać, zapamiętywać i przekształcać materiał muzyczny; wykorzystywać wyobraźnię i intuicję w procesie improwizacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swojej ekspresji twórczej w pracy z zespołem wokálním; współdziałania w zespole wokálním w charakterze lidera i współuczestnika.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

20. Podstawy elektroakustyki estradowej

Cel kształcenia: nauczanie podstaw obsługi urządzeń występujących na estradzie.

Treści merytoryczne: złącza i połączenia – podstawy połączeń w technice estradowej. Podłączenie różnego rodzaju mikrofonów z mikserem. Podstawy obsługi małych analogowych stołów mikserskich. Zastosowanie di-boxów na scenie. Połączenie miksera z głośnikami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy działania analogowego stołu mikserskiego, zastosowanie di-boxów na scenie, działanie poszczególnych gniazd i połączeń.

Umiejętności (potrafi): w zakresie podstawowym podłączyć wybrane urządzenia do stołu mikserskiego, nagłośnić próbę małego zespołu muzycznego w pomieszczeniu przy pomocy

miksera analogowego, rozróżnić połączenia i złącza, rozróżnić wybrane urządzenia elektroakustyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie oraz dbałości o sprzęt elektroakustyczny znajdujący się na estradzie; doskonalenia i pogłębiania swoich umiejętności artystycznych i technicznych w zakresie obsługi urządzeń elektroakustycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

21. Interpretacja piosenki I

Cel kształcenia: znajomość budowy i prawidłowego funkcjonowania aparatu głosotwórczego i słowotwórczego, optymalne wykorzystanie aparatu oddechowego w śpiewie. Utrwalanie umiejętności w zakresie emisji głosu, przydatnych w pracy pedagogicznej w aspekcie higieny głosu. Techniki wokalne wykorzystywane w śpiewie solowym oraz zespołowym. Świadome dostosowanie repertuaru muzycznego do umiejętności ruchowych, aktorskich i wokalnych oraz wyobraźni artystycznej.

Treści merytoryczne: ogólne wiadomości na temat budowy instrumentu głosu. Techniki wokalne wykorzystywane w śpiewie solowym i zespołowym. Funkcje poszczególnych składowych instrumentu głosowego. Forma, kierunek i artykulacja dźwięku w śpiewie. Higiena głosu. Kształtowanie umiejętności w zakresie emisji głosu, przydatnych w pracy pedagogicznej (prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych, wokalnych) i artystycznej (koncerty, recitale). Praca nad „dynamiką” głosu. Interpretacja tekstów literackich w połączeniu z elementarnymi zadaniami aktorskimi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę aparatu głosotwórczego i słowotwórczego; techniki wokalne.

Umiejętności (potrafi): zastosować techniki i ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności wokalnych; podczas prezentacji reagować na specyficzne warunki; wykorzystać świadomie intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej; zastosować formy zachowań związane z występami publicznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej; wykazywania kreatywności w pracy własnej i zespołowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. Interpretacja piosenki II

Cel kształcenia: poszerzenie repertuaru wokálního o formy popularne. Położenie nacisku na elementy dzieła muzycznego w aspekcie optymalnej interpretacji utworu. Świadome dostosowanie repertuaru muzycznego do umiejętności ruchowych, aktorskich i wokalnych oraz wyobraźni artystycznej.

Treści merytoryczne: ogólne wiadomości na temat budowy instrumentu głosu. Techniki wokalne wykorzystywane w śpiewie solowym i zespołowym. Funkcje poszczególnych elementów instrumentu głosowego. Forma, kierunek i artykulacja dźwięku w śpiewie. Higiena głosu. Kształtowanie umiejętności w zakresie emisji głosu, przydatnych w pracy pedagogicznej (prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych, wokalnych) i artystycznej (koncerty, recitale). Praca nad „dynamiką” głosu. Interpretacja tekstów literackich w połączeniu z elementarnymi zadaniami aktorskimi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zastosowanie wokalistyki w improwizacji; tradycje wykonawcze z obszaru tzw. muzyki rozrywkowej (opera, operetka, piosenka aktorska, piosenka estradowa, musical).

Umiejętności (potrafi): zastosować techniki i ćwiczenia wykorzystywane w poszczególnych gatunkach wokalnych – opera, operetka, musical, piosenka aktorska i piosenka estradowa; reagować na specyficzne warunki; odczytać i zrealizować zapis muzyczny zgodny z tradycjami wykonawczymi; tworzyć własne koncepcje muzyczne, świadomie wykorzystując intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej; wybrać i wykonać

repertuar w określonym stylu muzycznym, rozpoznać merytorycznie, zapamiętać go, przekształcać i operować nim; improwizować na temat danego zapisu nutowego; zastosować formy zachowań scenicznych związane z występami publicznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostosowywania się do nowych okoliczności związanych z publicznymi występami; doskonalenia swoich umiejętności wokalnych i aktorskich i pogłębiania wiedzy muzycznej; samooceny, wykazywania kreatywności w pracy własnej i zespołowej, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe; współdziałania i pracy w grupie, przyjmując rolę współuczestnika, lidera grypy i mediatora.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

23. Zespół instrumentalny I

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie instrumentalnej gry zespołowej z wykorzystaniem wybranej literatury dostosowanej do możliwości technicznych instrumentalistów; w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: czytanie nut, ustawienie zespołu, artykulacja, nagłośnienie; w zakresie wiedzy muzycznej: notacja muzyczna, faktura utworu, charakter utworu, konstrukcja frazy, style i gatunki muzyczne, budowa instrumentów, podstawowa wiedza na temat historii muzyki na temat stylów i gatunków muzycznych. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury zespołu instrumentalnego uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady gry zespołowej; zasady notacji muzycznej w utworach, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem gry w grze zespołowej z uwzględnieniem właściwej artykulacji; prawidłowo odczytywać zapis nutowy, realizować rytm w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome i systematyczne samodzielne ćwiczenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

24. Zespół instrumentalny II

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - rozwinięcie umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury zespołu instrumentalnego. Doskonalenie umiejętności współdziałania w zespole wykonawczym, współodpowiedzialności za efekt końcowy koncertu. W odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: nauka gry a vista, poprawność ustawienia i proporcji brzmieniowych w zespole, artykulacja, frazowanie, dynamika, agogika; w zakresie wiedzy muzycznej: elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, fraza muzyczna na przestrzeni epok, stylistyka w kompozycjach twórców różnych epok. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu kompozycji instrumentalnych uwzględniających indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady gry zespołowej; problematykę notacji muzycznej w utworach instrumentalnych, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; zagadnienia z dziedziny zasad muzyki i harmonii stosowane w praktyce wykonawczej zespołów instrumentalnych.

Umiejętności (potrafi): swobodnie i poprawnie posługiwać się aparatem gry w zespole instrumentalnym z uwzględnieniem właściwej artykulacji; prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, realizować złożone podziały rytmiczne w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności technicznych poprzez świadome ćwiczenia zespołowe i samodzielną pracę własną.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

25. Podstawy kompozycji i aranżacji I

Cel kształcenia: rozwijanie osobowości twórczej. Zapoznanie z podstawami kompozycji oraz aranżacji w różnych stylach na małe składy zespołów instrumentalnych i wokально-instrumentalnych.

Treści merytoryczne: zagadnienia techniki kompozycji, instrumentacji i aranżacji małych form instrumentalnych i wokально-instrumentalnych. Kompozycje i opracowania na szkolne i amatorskie zespoły wokalne i instrumentalne. Układy kameralne: duet, trio, a następnie kwartet smyczkowy, sekcja rytmiczna. Zajęcia odbywają się przy komputerze w programie do pisania nut "Finale".

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości tworzenia składów instrumentalnych oraz stosowanych na takie zespoły podstawowych zasad kompozycji i aranżacji; skale instrumentów i ich transpozycje.

Umiejętności (potrafi): wyrazić własne koncepcje artystyczne, nagrać demonstracyjną aranżację swojej kompozycji w oparciu o nowoczesne technologie komputerowe; zastosować wiedzę dotyczącą możliwości brzmieniowych instrumentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): obiektywnej oceny jakości swojej kompozycji muzycznej; oceny jakości dzieła muzycznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

26. Podstawy kompozycji i aranżacji II

Cel kształcenia: rozwijanie osobowości twórczej. Znajomość technik kompozytorskich na różne składy zespołów instrumentalnych i wokально-instrumentalnych.

Treści merytoryczne: praktyczne wprowadzenie w problematykę technik kompozytorskich, większych form wokalnych, instrumentalnych, wokально-instrumentalnych. Stosowanie szerokiego, rozbudowanego instrumentarium, różnych form i gatunków muzycznych. Zajęcia odbywają się przy komputerze w programie do pisania nut "Finale".

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości tworzenia rozbudowanych składów instrumentalnych oraz stosowanych na takie zespoły zasad kompozycji i aranżacji; skale instrumentów i ich transpozycje; możliwości brzmieniowe instrumentów do wyrażania własnych koncepcji artystycznych.

Umiejętności (potrafi): wyrazić własne koncepcje artystyczne, nagrać demonstracyjną aranżację swojej kompozycji w oparciu o nowoczesne technologie komputerowe; zastosować wiedzę dotyczącą możliwości brzmieniowych instrumentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego rozwijania swoich kompetencji twórczych w obszarze kompozycji i aranżacji na różne składy instrumentalne; obiektywnej oceny jakości swojej kompozycji muzycznej oraz krytycyzmu wobec prac innych twórców.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

27. Zespoły muzyczne do praktyk studenckich I

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy i wypracowanie umiejętności niezbędnych do prowadzenia zespołów muzycznych w szkolnictwie ogólnokształcącym wszystkich szczebli, a także w różnego typu placówkach kulturalnych, ogniskach muzycznych, w ruchu amatorskim.

Treści merytoryczne: praca z zespołem wokalnym: budowa i fizjologia aparatu głosowego, zasady tworzenia ćwiczeń emisyjnych, rozśpiewanie zespołu wokalnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i fizjologię aparatu głosowego, zasady konstruowania ćwiczeń emisyjnych i rozśpiewania zespołu wokalnego.

Umiejętności (potrafi): wypowiadać się na temat budowy i fizjologii aparatu głosowego, przygotować zestaw ćwiczeń emisyjnych na dany problem wykonawczy, we właściwy sposób rozśpiewać zespół wokalny przed próbą i koncertem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie przyjmując role współuczestnika, lidera grupy, mediatora wykazując się przy tym umiejętnością samooceny; doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej; komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy indywidualnej i zespołowej w roli muzyka, nauczyciela, animatora kultury w swoim środowisku pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Zespoły muzyczne do praktyk studenckich II

Cel kształcenia: wypracowanie umiejętności niezbędnych do prowadzenia zespołów muzycznych w szkolnictwie ogólnokształcącym wszystkich szczebli, a także w różnego typu placówkach kulturalnych, ogniskach muzycznych, w ruchu amatorskim.

Treści merytoryczne: metody pracy z zespołem wokalnym, wprowadzanie wielogłosowości (kanony 2-4 gł.), kształtowanie brzmienia zespołu w wybranym repertuarze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę pracy z zespołem wokalnym, sposoby pracy nad brzmieniem zespołu chóralnego; mechanizmy łączące praktykę z teorią na studiowanym kierunku.

Umiejętności (potrafi): pracować z zespołem wokalnym w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego; rozwiązywać problemy wykonawcze w utworze wielogłosowym; kształtować brzmienie zespołu wokalnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie przyjmując role współuczestnika, lidera grupy, mediatora wykazując się przy tym umiejętnością samooceny; doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej; komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy indywidualnej i zespołowej w roli muzyka, nauczyciela, animatora kultury w swoim środowisku pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Dyplomowa pracowania artystyczna i dzieło artystyczne I

Cel kształcenia: przygotowanie dyplomowej prezentacji artystycznej ukazującej zdobytą wiedzę i umiejętności wykonawcze, a także kompetencje społeczne pozwalające mu na bycie wykonawcą i liderem zespołu muzycznego.

Treści merytoryczne: organizacja pracy zespołu do prezentacji artystycznej (w charakterze dyrygenta, instrumentalisty, wokalisty) na koncercie dyplomowym, wybór zróżnicowanego, dostosowanego do formy występu repertuaru, aranżacje utworów, przygotowanie nut dla zespołu, praca z zespołem nad interpretacją wybranych utworów i przygotowanie go do publicznego występu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; zasady konstruowania projektów artystycznych; zasady ochrony własności intelektualnej, ergonomii, przepisów BHP oraz finansowych i marketingowych aspektów zawodu muzyka; rolę lidera w zespole muzycznym.

Umiejętności (potrafi): dokonać wyboru programu oraz opracować koncepcję własnej prezentacji artystycznej podczas koncertu; posługiwać się prawidłową techniką wokalną lub gry na instrumencie lub odpowiednim warsztatem dyrygenckim; współdziałać z członkami

różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego; posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie przyjmując rolę współuczestnika, lidera grupy, mediatora wykazując się przy tym umiejętnością samooceny; podejmowania samodzielnych projektów artystycznych i dydaktycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

30. Dyplomowa pracowania artystyczna i dzieło artystyczne II

Cel kształcenia: poszukiwanie własnych rozwiązań twórczych w zakresie realizowanej dyscypliny muzycznej (dyrygowanie, instrumentalistyka, wokalistyka) oraz przygotowanie dyplomowej prezentacji artystycznej, ukazującej zdobytą wiedzę muzyczną i umiejętności wykonawcze, a także kompetencje społeczne pozwalające na bycie liderem zespołu muzycznego.

Treści merytoryczne: praca z zespołem nad interpretacją wybranych utworów i przygotowanie go do publicznej prezentacji, organizacja koncertu dyplomowego (reklama medialna, plakaty, zaproszenia), przygotowanie się do roli wykonawcy i lidera podczas prezentacji publicznej

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; zasady pracy z zespołem muzycznym w celu osiągnięcia jak najlepszych efektów artystycznych; zasady konstruowania projektów artystycznych, ochrony własności intelektualnej, ergonomii, przepisów BHP oraz finansowych i marketingowych aspektów zawodu muzyka.

Umiejętności (potrafi): dokonać wyboru programu oraz opracować koncepcję własnej prezentacji artystycznej podczas koncertu; posługiwać się prawidłową techniką wokalną lub gry na instrumencie lub odpowiednim warsztatem dyrygenckim; współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego; posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej; pracować nad interpretacją utworów muzycznych prezentując je w roli wokalisty, instrumentalisty, dyrygenta; wykorzystywać świadomie intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej; współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego; posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi; umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe; prezentowania swojej działalności artystycznej i dydaktycznej w sposób świadomy i komunikatywny z wykorzystaniem technologii informacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

31. Fakultet

31.1. Dyrygowanie

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności dyrygenckich. Zapoznanie z wybranymi formami muzyki wokalne lub wokarno-instrumentalne lub instrumentalnej.

Treści merytoryczne: zapoznanie z problematyką specyficznej stylistyki wykonawczej w zakresie dyrygowania utworami wybranej epoki lub stylu. Rozumienie niuansów wykonawczych charakterystycznych dla stylistyki kompozytorskiej danej epoki lub stylu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową literaturę muzyczną oraz repertuar dyrygencki wybranej epoki lub stylu; zasady i techniki warsztatu dyrygenckiego podczas dyrygowania utworami chóralnymi lub wokально-instrumentalnymi lub orkiestrowymi.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podczas prezentacji własnej koncepcji wykonawczej prawidłową techniką dyrygencką; zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytać zapis muzyczny i wykonać prezentowany repertuar; stosować techniki ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności warsztatu dyrygenckiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej, adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

31.2. Śpiew

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności techniki wokalne w wybranym gatunku muzycznym: aria i pieśń klasyczna lub operetka i musical, albo wokalne formy muzyki popularnej i rozrywkowej.

Treści merytoryczne: poszerzanie wiedzy dotyczącej literatury muzycznej z wybranego obszaru wykonawczego. Doskonalenie umiejętności wykonawczych, aspektów technicznych i interpretatorskich wybranego programu wokálnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową literaturę muzyczną oraz repertuar wybranego stylu muzyki wokalne; problematykę prawidłowej stylistyki wykonawczej wybranego repertuaru; zagadnienia dotyczące budowy i higieny aparatu głosowego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podczas prezentacji własnej koncepcji wykonawczej prawidłową techniką wokálną; zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytać zapis muzyczny i wykonać repertuar z zakresu wybranej muzyki wokalne; stosować techniki ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności techniki wokalne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej, adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

31.3. Instrument

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności i techniki gry na wybranym instrumencie muzycznym. Rozszerzenie posiadanego repertuaru wykonawczego.

Treści merytoryczne: poszerzanie wiedzy i wykonawczych umiejętności technicznych dotyczącej literatury muzycznej z wybranego instrumentalnego obszaru wykonawczego.

Zapoznanie z nowymi utworami z wybranego stylu muzycznego lub epoki. Ćwiczenia doskonalące technikę i biegłość gry na instrumencie, rozszerzające możliwości wykonawcze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową literaturę muzyczną oraz repertuar na wybrany instrument muzyczny; problematykę wykonawczą wybranego stylu, epoki muzycznej; budowę, strojenie oraz zasady konserwacji instrumentu muzycznego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podczas prezentacji własnej koncepcji wykonawczej prawidłową techniką gry na instrumencie; zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytać zapis muzyczny i wykonać repertuar z zakresu wybranej muzyki instrumentalnej; stosować techniki ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności technicznych i biegłości gry na instrumencie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej

i zespołowej, adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

32. Prelekcja i krytyka muzyczna

Cel kształcenia: opanowanie warsztatu prelegenta muzycznego, nabycie umiejętności budowania wypowiedzi ustnej według określonych założeń – na temat dzieła muzycznego, jego wykonania, osadzenia w kontekście ogólnokulturowym. Przyswojenie podstaw warsztatu dziennikarskiego w zakresie prelekcji muzycznej. Samodzielne opracowanie i poprowadzenie szkolnej audycji muzycznej, koncertu, prelekcji dla dzieci, bardziej złożonej wypowiedzi ustnej na tematy muzyczne przeznaczonej dla dzieci i młodzieży.

Treści merytoryczne: typy prelekcji: poprzedzającej koncert (wg kryterium programu koncertu oraz rodzaju publiczności), audycji muzycznej, prelekcji krytycznej. Warsztat prelegenta (wiedza, krytycyzm, umiejętność posługiwania się słowem, etyka zawodowa). Sposoby konstruowania, przygotowania i wygłaszania prelekcji muzycznych. Rola krytyki muzycznej. Zasady formułowania wypowiedzi krytycznych w czasopismach, radio, telewizji i w mediach elektronicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady konstrukcji i sposoby realizacji prelekcji muzycznych oraz istotę i cel krytyki muzycznej.

Umiejętności (potrafi): konstruować publiczne wypowiedzi (ustne i pisemne) dotyczące wartości i charakterystycznych cech stylistyki dzieła muzycznego i jakości jego wykonania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania kultury muzycznej w społeczeństwie oraz oceny innych przedsięwzięć artystycznych, również z dziedzin pokrewnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

33. Praca z mikrofonem

Cel kształcenia: umiejętne wykorzystanie sprzętu nagłośnieniowego w śpiewie, mowie oraz improwizacji wokalne.

Treści merytoryczne: rodzaje nagłośnienia z wyróżnieniem typów mikrofonu, techniki poprawnego korzystania ze sprzętu. Praca z mikrofonem oraz obsługa podstawowego sprzętu nagłaśniającego. Wydobywanie dźwięku (w formie śpiewania, mówienia czy improwizacji wokalne) w połączeniu z korzystaniem z nagłośnienia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę dotyczącą podstawowych, nowoczesnych technologii stosowanych w muzyce.

Umiejętności (potrafi): tworzyć improwizację do wybranego materiału muzycznego za pomocą najmowych urządzeń akustycznych; posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania swojej działalności artystycznej w sposób świadomy i komunikatywny z wykorzystaniem technologii informacyjnych (mikrofon, mikroport).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

34. Realizacja dzieła scenicznego I

Cel kształcenia: zapoznanie z praktyczną stroną problematyki wykonawczej związanej z prezentowaniem różnego rodzaju dzieł scenicznych. Wstępne ćwiczenia przygotowujące do różnych ról na scenie: solisty, kameralisty. Współpraca z akompaniatorem.

Treści merytoryczne: tworzenie własnej koncepcji scenicznej kreowanej postaci na przykładzie fragmentów wybranych dzieł scenicznych: operetek, wodewilów, musicali. Praca w zespole aktorskim i z akompaniatorem. Partnerowanie sceniczne (np. duet, tercet, kwartet).

Budowanie więzi artystycznej na scenie i poczucie odpowiedzialności za wspólne przedsięwzięcie artystyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cechy charakterystyczne różnych gatunków i form spektakli muzycznych; sposoby kreowania postaci na scenie, zasady partnerowania oraz współpracy z akompaniatorem; proces twórczy w kontekście użycia różnorodnych środków wyrazu artystycznego z uwzględnieniem tradycji wykonawczych; zasady improwizacji jako procesu twórczego oraz zasady konstruowania projektów artystycznych.

Umiejętności (potrafi): tworzyć własną koncepcję sceniczną kreowanej postaci; współpracować z akompaniatorem; partnerować scenicźnie w zespołach kameralnych: duet, tercet, kwartet; realizować występy estradowe z właściwym nawiązaniem kontaktu z publicznością.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): inicjowania, organizowania, koordynowania złożonych działań artystycznych we wspólnych projektach twórczych; wykazywania postawy odpowiedzialności za wspólne przedsięwzięcie artystyczne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

35. Realizacja dzieła scenicznego II

Cel kształcenia: przygotowanie do wykonania ról solowych i zespołowych oraz współpracy z orkiestrą lub zespołem akompaniującym w wybranym spektaklu, widowisku muzycznym.

Treści merytoryczne: tworzenie własnej koncepcji scenicznego kreowanej postaci. Praca w zespole aktorskim i z orkiestrą, zespołem instrumentalnym, partnerowanie sceniczne (np. duet, tercet, kwartet). Budowanie więzi artystycznej na scenie i poczucie odpowiedzialności za wspólne przedsięwzięcie artystyczne. Rozróżnianie stylów i epok w korelacji z charakterystycznym dla epoki gestem i zachowaniem scenicznym. Przygotowanie recenzji z wybranego spektaklu muzycznego lub dramatycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; style i gatunki muzyczne dzieł sceniczych oraz związane z nimi tradycje twórcze i wykonawcze.

Umiejętności (potrafi): dokonać wyboru oraz opracować koncepcję wykonawczą utworów muzycznych prezentując je w roli wokalisty solisty lub kameralisty; posługiwać się podczas prezentacji własnej koncepcji wykonawczej prawidłową techniką wokalną oraz zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytać zapis muzyczny i wykonać repertuar z zakresu muzyki wokalne; współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego; wykorzystać świadomie intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej oraz stosować techniki umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności wokalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy scenicznego posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej; współdziałania i pracy w grupie w roli współuczestnika, lidera grupy, mediatora wykazując się przy tym umiejętnością samooceny; podejmowania samodzielnych projektów artystycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

36. Metodyczne warsztaty zawodowe

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności planowania, projektowania i realizacji określonych zadań edukacyjno-artystycznych. Zapewnienie realnego kontaktu z rzeczywistością edukacyjną w szkolnictwie powszechnym lub innych placówkach oświatowych, bądź w instytucjach zajmujących się działalnością artystyczną, kulturotwórczą i edukacyjną.

Treści merytoryczne: obejmują proces przygotowania, a następnie publicznego prezentowania projektów muzycznych w formie audycji muzycznej, koncertu, spektaklu. Działania te związane są z ukierunkowanym planowaniem, projektowaniem i realizacją zadań edukacyjno-artystycznych dla różnych grup odbiorców. Zadanie takie zawiera: określenie tematu i celu projektu, dobór formy i treści (koncert, audycja muzyczna), repertuaru, programu, wykonawców, prowadzenie prób w miejscu docelowym realizacji projektu, promocja i reklama projektu, publiczna prezentacja w danej instytucji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady jakimi należy kierować się podczas kreowania i realizacji określonych zadań edukacyjno-artystycznych oraz relacje dotyczące zastosowania teorii w praktyce przy organizacji przedsięwzięć kulturalnych; korelację pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku studiów.

Umiejętności (potrafi): kreować i realizować zadania edukacyjno-artystyczne w zależności od typu grupy odbiorców; dobrać repertuar adekwatny do typu i poziomu wykonawczego zespołu, a także wykorzystać go do stałego rozwijania zespołu oraz własnych kompetencji; doskonalić własny warsztat muzyczny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego wykorzystania swojej wiedzy oraz umiejętności muzycznych, wyobraźni, intuicji, zdolności twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów; adaptowania się do zmieniających się okoliczności, kontrolowania własnych zachowań oraz przeciwdziałania lękom i stresom, jak również sprostania warunkom związanym z publicznymi występami; samooceny swoich działań, konstruktywnej krytyki w obszarze działań artystycznych; wyciągania wniosków przekładających się na konkretne działania, a także podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą; efektywnego komunikowania się w pracy zespołowej w ramach wspólnych projektów i działań; stałego uczenia się, rozwijania własnych kompetencji muzycznych, a także inspirowania procesu uczenia się u innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

37. Instrumentacja

Cel kształcenia: znajomość właściwości brzmieniowych, technicznych i wyrazowych instrumentów smyczkowych, dętych drewnianych, dętych blaszanych i perkusyjnych, a także głosów zespołu chóralnego. Umiejętność wykorzystania tej wiedzy we własnej instrumentacji. Umiejętność dostosowywania środków instrumentacji do możliwości i potrzeb wykonawczych w zakresie tych grup instrumentów.

Treści merytoryczne: poznanie budowy, właściwości technicznych i brzmieniowych podstawowych instrumentów w wyżej wymienionych grupach. Instrumentowanie w różnych stylach i na różne składy instrumentalne z uwzględnieniem zespołów instrumentalnych: kwintetu smyczkowego, kwartetu dętego, kwartetu blaszanego, zespołu perkusyjnego, klasycznej orkiestry, chóru, zespołu instrumentalnego lub wokarno-instrumentalnego o dowolnej charakterystyce obsadowej. Obserwacja środków instrumentacyjnych w dziełach kompozytorów romantycznych, neoromantycznych i współczesnych z uwzględnieniem obszaru muzyki klasycznej i rozrywkowej w celu śledzenia cech swoistych dla warsztatu kompozytora i wykorzystywania ich we własnych pracach instrumentacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): środki instrumentacyjne sytuując je w kontekście epoki oraz w obszarze indywidualnej stylistyki kompozytora; środki obsady wykonawczej w różnych dziełach.

Umiejętności (potrafi): przekształcić fakturę fortepianową lub inną na fakturę zespołową w zależności od wyznaczonych celów i potrzeb instrumentacyjnych; wykorzystać wiedzę, własną wrażliwość brzmieniową i wyobraźnię instrumentacyjną jako środki budowania

ekspresji we własnych próbach instrumentacyjnych; tworzyć własne instrumentacje z wykorzystaniem komputerowych programów edycji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swojego warsztatu w zakresie instrumentacji; krytycznego stosunku do własnych prac i modyfikowania własnych koncepcji instrumentacyjnych w zależności od potrzeb obsady wykonawczej w zakresie różnych grup instrumentów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

38. Techniki pracy w studio

Cel kształcenia: nauczanie technik i sposobów pracy w studio nagraniowym. Zaznajomienie się z prawidłami działalności studiów nagraniowych w Polsce oraz na świecie. Przygotowanie do pracy we własnym studio nagraniowym typu Home recording.

Treści merytoryczne: jak działa studio nagrań? Budowa studia nagrań. Reżyser dźwięku, realizator dźwięku, inżynier dźwięku, technik dźwięku, akustyk – kto czym się zajmuje? - prawidłowe rozróżnianie i rozumienie terminów. Nagranie wybranych instrumentów takich jak gitara (elektryczna i akustyczna), gitara basowa, cyfrowe instrumenty klawiszowe, elementy nagrania perkusji. Propedeutyka nagrań wokalnych i lektorskich. Podstawy obsługi programów typu Digital Audio Workstation. Nagrania live oraz step by step. Stres w studio podczas nagrania – jak sobie radzić? – nowy rodzaj tremy, który towarzyszy muzykom podczas realizacji nagraniowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki i sposoby pracy w studio nagraniowym; budowę studia nagrań; właściwe nazewnictwo dotyczące pracowników studia nagrań.

Umiejętności (potrafi): wybrać koncepcję nagrania zgodną ze specyfiką nagrywanych utworów muzycznych; posługiwać się podczas prezentacji własnej koncepcji technologiami cyfrowymi w realizacji nagrań; zrealizować nagrania wybranych instrumentów muzycznych w warunkach studyjnych; przeprowadzić sesję nagraniową oraz ustawić tak wykonawców, aby znaleźć optymalne brzmienie całego zespołu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie przyjmując rolę współuczestnika, lidera grupy z punktu widzenia realizatora dźwięku.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

39. Nauka akompaniamentu z czytaniem a vista

Cel kształcenia: rozwijanie umiejętności sprawnego czytania nut w oparciu o ogólnie dostępną literaturę fortepianową oraz wykorzystanie nabytych umiejętności w praktyce – wykonywanie prostego repertuaru z udziałem różnych solistów bądź w ramach zespołów instrumentalnych i wokально-instrumentalnych.

Treści merytoryczne: opracowywanie akompaniamentu fortepianowego do różnorodnego repertuaru szkolnego z zastosowaniem praktyki akompaniamentu w pracy z różnymi instrumentalistami i wokalistami. Czytanie a vista (gra a vista) jest elementem rozwijanym równolegle jako podstawa do osiągnięcia sprawności i biegłości w opanowaniu tekstu muzycznego – niezbędna w grze zespołowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej z uwzględnieniem wszechstronnej roli fortepianu w szeroko pojętej grze zespołowej; wielozadaniową funkcję fortepianu w muzyce i zasady dotyczące jego udziału w muzyce kameralnej; specyfikę brzmienia różnorodnych zespołów muzycznych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu kameralnego, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać jego prawidłowej analizy; użyć właściwych schematów harmoniczných i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy akompaniamentu; dostosować walory brzmienia fortepianu jako

instrumentu wchodzącego w skład różnych zespołów instrumentalnych i wokально-instrumentalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych projektów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu; wyboru repertuaru dostosowanego do własnego poziomu wykonawczego, a także poziomu wykonawczego zespołu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

40. Ruch sceniczny

Cel kształcenia: zdobycie podstawowej wiedzy na temat klasycznego ruchu scenicznego.

Treści merytoryczne: zapoznanie z zasadami organizacji przestrzeni na scenie. Opanowanie podstawowych kroków poruszania się po scenie. Nauka utrzymywania poprawnej sylwetki oraz dobierania odpowiednich środków do wykreowanej postaci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady podstawowego, klasycznego ruchu scenicznego, poprawnego poruszania się po scenie; sposoby organizacji przestrzeni scenicznej.

Umiejętności (potrafi): dopasować odpowiednie środki wykonawcze do wykreowanej postaci; poprawnie poruszać się po scenie, a także zorganizować swoją przestrzeń sceniczną; poruszać się w klasycznym ruchu scenicznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy w prostych grupowych scenicznych działaniach artystycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

41. Seminarium i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: rozbudzenie zainteresowań badawczych, poznanie zasad i metod pisania pracy naukowej, wdrożenie do dyscypliny koniecznej podczas pisania pracy oraz pobudzenie do samodzielnej interpretacji zjawisk, formułowania niezależnych sądów, prawidłowego wnioskowania.

Treści merytoryczne: wybór problematyki pracy i jej tematu, planowanie pracy badawczej (konspekt, harmonogram badań), wybór metod badawczych, elementy pracy pisemnej (strona tytułowa, spis treści, wstęp, zakończenie, rozdziały, rozdział metodologiczny, bibliografia, streszczenie, aneks), techniczne aspekty pisania pracy (przypisy, cytaty, wtrącenie w tekst cytatu, wykresy, edycja tekstu) oraz przygotowanie pracy do obrony (korekta, kryteria oceny).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologiczny warsztat badań naukowych studiowanego kierunku; sposoby analizowania, syntezy i interpretowania danych; konstrukcję i sposób edytowania pracy pisemnej.

Umiejętności (potrafi): wybrać temat pracy zgodny ze swoimi zainteresowaniami; stworzyć harmonogram badań; wybrać odpowiednie metody badań własnych; skonstruować pisemną pracę i przygotować ją pod względem edytorskim do obrony.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konstruowania wypowiedzi pisemnej na wybrany temat muzyczny w oparciu o źródła; przedstawiania własnych opinii na tematy związane ze studiowanym kierunkiem wykazując przy tym zdolność elastycznego myślenia; wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w przygotowywaniu pracy pisemnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

42. Seminarium i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: wdrożenie do samodzielnej pracy badawczej, do prawidłowego stosowania wybranych metod w badaniach własnych i konstruowania wypowiedzi własnej w pracy pisemnej.

Treści merytoryczne: wybór problematyki pracy i tematu, zaplanowanie harmonogramu i miejsca badań, zgromadzenie i analiza literatury specjalistycznej, wyznaczenie metodologii pracy i przeprowadzenie badań własnych, przygotowanie części teoretycznej pracy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologiczny warsztat badań naukowych studiowanego kierunku; sposoby analizowania, syntezy i interpretowania danych; konstrukcję i sposób edytowania pracy pisemnej.

Umiejętności (potrafi): świadomie wybrać temat z obszaru studiowanego kierunku; stworzyć konspekt pracy i wyznaczyć etapy jej pisanie; wybrać właściwą literaturę i na jej podstawie napisać część teoretyczną pracy; określić metodologię badań własnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konstruowania pracy pisemnej naukowej na poziomie licencjackim; przedstawiania własnych opinii na tematy związane ze studiowanym kierunkiem; elastycznego, konstruktywnego myślenia; wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w wykonywaniu zadań badawczych i pisemnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

43. Seminarium i praca dyplomowa III

Cel kształcenia: wdrożenie do samodzielnej pracy badawczej, do prawidłowego stosowania wybranych metod badawczych w badaniach własnych i do konstruowania wypowiedzi własnej w pracy pisemnej.

Treści merytoryczne: prowadzenie badań własnych, analiza, przedstawienie oraz wyciągnięcie wniosków z otrzymanych wyników, przygotowanie wstępu, zakończenia i streszczenia pracy, opracowywanie wykazu bibliografii i aneksów, korekta pracy pisemnej i edycyjne przygotowanie jej do obrony.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): proces prowadzenia badań własnych, znaczenie wstępu, zakończenia i streszczenia w pracy pisemnej, właściwego przygotowania edycyjnego pracy do oceny.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie własne; opracowywać i opisać otrzymane wyniki i wyciągnąć z nich właściwe wnioski; napisać tekst wstępu, zakończenia i streszczenia pracy pisemnej; opracowywać bibliografię i aneksy; przygotować edycyjnie pracę do obrony.

Kompetencje społeczne (jest gotów do) pisanie pracy naukowej na poziomie licencjackim; przedstawiania opinii własnych na tematy związane ze studiowanym kierunkiem; elastycznego, konstruktywnego myślenia; wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w wykonywaniu zadań pisemnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V PRAKTYKA

1. Praktyka zawodowa ciągła

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności planowania, projektowania i realizacji określonych zadań edukacyjno-artystycznych, a także zapewnienie realnego kontaktu z rzeczywistością zawodową w placówkach oświatowych bądź instytucjach zajmujących się działalnością artystyczną, kulturotwórczą. Poszerzenie nabytej w trakcie studiów wiedzy o aspekt praktyczny oraz skonfrontowanie jej z rzeczywistością zawodową.

Treści merytoryczne: realizowanie wyznaczonych zadań związanych z daną wybraną instytucją. Zadania obejmują muzyczną działalność artystyczną bądź aktywność kulturotwórczą: poznanie wewnętrznej struktury instytucji, celów i zadań statutowych, obserwacja i współuczestniczenie w realizacji bieżących działań instytucji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady jakimi należy kierować się podczas kreowania i realizacji określonych zadań edukacyjno-artystycznych; relacje dotyczące zastosowania teorii

w praktyce przy organizacji przedsięwzięć kulturalnych; korelację pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać swoją wiedzę w ukierunkowanym projektowaniu i realizacji różnorodnych działań muzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego komunikowania się i życia w społeczeństwie, w szczególności: pracy zespołowej w ramach wspólnych projektów i działań, negocjowania i organizowania, integracji z innymi osobami w ramach różnych przedsięwzięć kulturalnych; prezentowania zadań w przystępnej formie z zastosowaniem technologii informacyjnych; samooceny swoich działań oraz konstruktywnej krytyki w obszarze działań artystycznych i kulturowych; wyciągania wniosków przekładających się na konkretne działania; stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

2. Praktyka zawodowa przedmiotowo-metodyczna I

Cel kształcenia: zapoznanie z zadaniami dydaktycznymi realizowanymi w szkole podstawowej, poznanie jej specyfiki i struktury organizacyjnej, planu pracy dydaktycznej placówki oraz rodzaju prowadzenia dokumentacji działalności dydaktycznej. Zapoznanie z podstawami i specyfiką warsztatu dydaktycznego w zakresie ukierunkowanego kształcenia muzycznego w systemie szkolnictwa powszechnego. Przygotowanie do realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela przedmiotu muzyka w szkołach podstawowych. Zapewnienie możliwie pełnego kontaktu z realnymi zjawiskami zachodzącymi w rzeczywistości dydaktyczno-wychowawczej, poszerzenie nabytej w trakcie studiów wiedzy o aspekt praktyczny oraz skonfrontowanie jej z rzeczywistością.

Treści merytoryczne: hospitacja zajęć dydaktycznych, lekcji pokazowych prowadzonych przez nauczyciela przedmiotu: muzyka oraz indywidualne projektowanie i realizacja zajęć edukacyjnych prowadzonych w formie klasowo-lekcyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę podstawową, sposób funkcjonowania i organizację pracy dydaktycznej placówki oraz rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole; korelacje pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku studiów oraz wykorzystuje tę wiedzę podczas projektowania i realizacji lekcji muzyki w szkole podstawowej.

Umiejętności (potrafi): wyciągać wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela przedmiotu muzyka, jego interakcji z uczniami, sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych, stosowane przez niego metody i formy pracy, wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; wykorzystać swoją wiedzę w projektowaniu i realizacji lekcji muzyki na poziomie szkoły podstawowej; przeprowadzić samoocenę i konstruktywną krytykę w stosunku do działań swoich i innych osób; pod nadzorem opiekuna praktyk oraz nauczyciela akademickiego przeprowadzić analizę zdarzeń pedagogicznych zaobserwowanych lub doświadczonych w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczycielami w celu realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela, poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania swoich umiejętności wychowawczych; radzenia sobie z trudnymi sytuacjami emocjonalnymi, związanymi z prowadzeniem lekcji muzyki, a także do stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji; do podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

3. Praktyka zawodowa przedmiotowo-metodyczna II

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami i specyfiką warsztatu dydaktycznego w zakresie ukierunkowanego kształcenia muzycznego w systemie szkolnictwa powszechnego.

Przygotowanie do realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela przedmiotu muzyka w szkołach podstawowych. Zapewnienie możliwie pełnego kontaktu z realnymi zjawiskami zachodzącymi z rzeczywistości dydaktyczno-wychowawczej, poszerzenie nabytej w trakcie studiów wiedzy o aspekt praktyczny oraz skonfrontowanie jej z rzeczywistością.

Treści merytoryczne: hospitacja zajęć dydaktycznych, lekcji pokazowych prowadzonych przez nauczyciela przedmiotu: muzyka oraz indywidualne projektowanie i realizacja zajęć edukacyjnych prowadzonych w formie klasowo-lekcyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): korelacje pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku studiów oraz wykorzystuje tę wiedzę podczas projektowania i realizacji lekcji muzyki w szkole podstawowej; konieczność doskonalenia własnych kompetencji.

Umiejętności (potrafi): wyciągać wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela przedmiotu muzyka, jego interakcji z uczniami, sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych, stosowane przez niego metody i formy pracy, wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; wykorzystać swoją wiedzę w projektowaniu i realizacji lekcji muzyki na poziomie szkoły podstawowej; pod nadzorem opiekuna praktyk oraz nauczyciela akademickiego przeprowadzić analizę zdarzeń pedagogicznych zaobserwowanych lub doświadczonych w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczyciela realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela; poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania swoich umiejętności wychowawczych; radzenia sobie z trudnymi sytuacjami emocjonalnymi, związanymi z prowadzeniem lekcji muzyki, a także do stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji; samooceny, konstruktywnej krytyki w stosunku do działań swoich i innych osób, a także podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą; realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI INNE

1. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi można się zetknąć.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne.

Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

*Wiedza (zna i rozumie):*ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

*Umiejętności (potrafi):*identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

*Kompetencje społeczne (jest gotów do):*świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

**PLAN STUDIÓW KIERUNKU
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUKI MUZYCZNEJ**

Obowiązuje od cyklu: 2021Z

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia-licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 6

Dziedziny nauki / dyscypliny naukowe lub artystyczne: sztuki/sztuki muzyczne

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I – WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Przedmiot ogólnounuczelniany I *	1	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
2	Technologie informacyjne	1	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1	1	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	1	0	0	

II – PODSTAWOWYCH												
1	Psychologia	1	2,5	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
2	Pedagogika I	1	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Fortepian I	1	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
4	Zasady muzyki z instrumentoznawstwem I	1	5	1,2	zal. oc.	o	60	30	30	4	0	0
5	Chór I	1	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Podstawy foniatrii i higiena głosu	1	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
7	Kształcenie słuchu I	1	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17,5	4,2	x	x	210	105	105	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			4,2	4,2	x	x	105	0	105	13	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Emisja głosu I	1	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
2	Drugi instrument I*	1	1,5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	4	0	0
3	Edytory nutowe	1	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
4	Zajęcia muzyczno-ruchowe	1	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	3	x	x	75	0	75	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			3	3	x	x	75	0	75	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1,5	0,6	x	x	15	0	15	4	0	0
VI – INNE												
1	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Ergonomia	1	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej	1	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	8,2	x	x	357	147	210	36	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I – WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy I	2	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Przedmiot ogólnounuczelniany II*	2	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1	1	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0	
II – PODSTAWOWYCH													
1	Pedagogika II	2	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
2	Dydaktyka przedmiotu muzyka I	2	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
3	Fortepian II	2	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0	
4	Zasady muzyki z instrumentoznawstwem II	2	5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0	
5	Chór II	2	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
6	Praca z akompaniатorem I	2	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
7	Kształcenie słuchu II	2	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18	6	x	x	210	60	150	20	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			6	6	x	x	150	0	150	16	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

III – KIERUNKOWYCH												
1	Dyrygowanie I	2	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
2	Czytanie partytur I	2	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
3	Emisja głosu II	2	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
4	Drugi instrument II*	2	1,5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	4	0	0
5	Improwizacja	2	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	3,4	x	x	90	0	90	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			3,4	3,4	x	x	90	0	90	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1,5	0,6	x	x	15	0	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	10,4	x	x	360	90	270	40	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	18,6	x	x	717	237	480	76	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy II	3	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Wychowanie fizyczne	3	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	60	0	60	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1	1	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0	
II – PODSTAWOWYCH													
1	Polski folklor muzyczny	3	2,5	0,6	egz.	o	30	15	15	2	0	0	
2	Dydaktyka przedmiotu muzyka II	3	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
3	Fortepian III	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0	
4	Harmonia I	3	5	1,2	zal. oc.	o	60	30	30	4	0	0	
5	Historia muzyki I	3	2,5	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0	
6	Chór III	3	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
7	Praca z akompaniатorem II	3	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
8	Kształcenie słuchu III	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			20,5	6	x	x	240	90	150	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			6	6	x	x	150	0	150	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Dyrygowanie II	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
2	Czytanie partytur II	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
3	Emisja głosu III	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
4	Drugi instrument III*	3	1,5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	4	0	0
5	Podstawy elektroakustyki estradowej	3	1,5	1,2	zal. oc.	o	15	0	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,5	3,6	x	x	75	0	75	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			3,6	3,6	x	x	75	0	75	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1,5	0,6	x	x	15	0	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			30	10,6	x	x	375	90	285	43	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy III	4	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Wychowanie fizyczne	4	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	60	0	60	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1	1	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0	
II – PODSTAWOWYCH													
1	Dydaktyka przedmiotu muzyka III	4	1,5	0,5	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
2	Fortepian IV	4	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
3	Harmonia II	4	1,5	0,5	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
4	Historia muzyki II	4	1,5	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0	
5	Chór IV	4	1,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
6	Praca z akompaniatorem III	4	1	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
7	Kształcenie słuchu IV	4	1	0,5	egz.	o	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	4,2	x	x	180	60	120	16	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			4,2	4,2	x	x	120	0	120	10	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

III – KIERUNKOWYCH												
1	Dyrygowanie III	4	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	Emisja głosu IV	4	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Drugi instrument IV*	4	1	0,5	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
4	Zespół instrumentalny I	4	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Podstawy kompozycji i aranżacji I	4	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Instrumentacja	4	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
7	Metodyczne warsztaty zawodowe	4	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
8	Seminarium i praca dyplomowa I	4	3,5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	27
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13	6,1	x	x	180	0	180	16	0	27
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			6,1	6,1	x	x	180	0	180	16	0	27
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6,5	2,1	x	x	60	0	60	6	0	27
V-PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa ciągła	4	6	3	zal. oc.	f	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	3	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(zajęcia praktyczne)			3	3	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(przedmioty fakultatywne)			6	3	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30	14,3	x	x	420	60	360	33	160	27
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	24,9	x	x	795	150	645	76	160	27

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy IV	5	2	1	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Dydaktyka przedmiotu muzyka IV	5	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	Analiza dzieła muzycznego I	5	0,5	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	Literatura muzyczna I	5	1	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
4	Chór V	5	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	Praca z akompaniатorem IV	5	1	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Fortepian V	5	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	3	x	x	135	45	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			3	3	x	x	90	0	90	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III – KIERUNKOWYCH

[illegible]

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I – WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Przedmiot do wyboru *	6	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0	
II – PODSTAWOWYCH													
1	Literatura muzyczna II	6	1,5	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0	
2	Chór VI	6	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
3	Analiza dzieła muzycznego II	6	1,5	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0	
4	Fortepian VI	6	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
5	Animacja kultury muzycznej	6	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,5	1,5	x	x	120	75	45	10	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1,5	1,5	x	x	45	0	45	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

III – KIERUNKOWYCH												
1	Zespoły muzyczne do praktyk studenckich II	6	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Interpretacja piosenki II	6	0,5	0,5	zal. oc	o	15	0	15	2	0	0
3	Nauka akompaniamentu z czytaniem a vista	6	0,5	0,5	zal. oc	o	15	0	15	2	0	0
4	Dyplomowa pracownia artystyczna i dzieło artystyczne II*	6	10	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	108
5	Ruch sceniczny	6	0,5	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
6	Realizacja dzieła scenicznego II	6	1	1	egz.	o	30	0	30	2	0	0
7	Drugi instrument VI*	6	1	0,5	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
8	Seminarium i praca dyplomowa III	6	5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	46
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			20	5,2	x	x	150	0	150	16	0	154
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			5,2	5,2	x	x	150	0	150	16	0	108
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			16	1,7	x	x	45	0	45	6	0	154
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa przedmiotowo-metodyczna II	6	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	1	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1	1	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			30	7,7	x	x	330	105	225	30	0	154
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	21,4	x	x	780	150	630	71	0	262

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		180	64,9	2292	537	1755	223	160	289
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		16	5	300	90	210	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		5	5	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		14	4	210	90	120	8	0	0
II – PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		77,5	24,9	1095	435	660	100	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		24,9	24,9	660	0	660	69	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		76,5	30	825	0	825	110	0	289
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		30	30	825	0	825	110	0	243
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		41	8,8	240	0	240	34	0	289
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V – PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		8,5	5	60	0	60	4	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		5	5	60	0	60	4	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	3	0	0	0	0	160	0

VI – INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	93,4	51,89
2	z zakresu nauk podstawowych	77,5	43,06
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	64,9	36,06
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	15,5	8,61
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	61	33,89
6	wymiar praktyk	8,5	4,72
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	11,5	6,39
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	143	79,44

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Sztuki muzyczne	100

Przedmioty do wyboru:*1) Przedmiot ogólnouczeniowy I, II**

- animacja kultury studenckiej
- prawo autorskie
- zakładanie własnego przedsiębiorstwa
- etyka i kultura języka.

2) Fakultet

- dyrygowanie
- instrument
- śpiew

3) Drugi instrument I, II, III, IV, V, VI

- gitara
- gitara basowa
- klarnet
- flet
- perkusja
- skrzypce
- akordeon
- saksofon

4) Przedmiot do wyboru

- historia jazzu
- History of Jazz
- historia tańca
- History of Dance

5) Dyplomowa pracownia artystyczna i dzieło artystyczne I, II

- dyrygentura
- kameralistyka wokalna
- kameralistyka instrumentalna

